

maandblad van de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers

Onze Vogels

nummer 09 - september 2019

■ KUIFLEEUWERIK ■ TURQUOISINEPARKIET

- 04** Column bondsvoorzitter, **05** Kuifleeuwerik, **08** Symposium Oedelem, **10** De nationale vogel vanPanama, **12** Voeding, **14** Afscheid Sjoerd, **16** Column keurmeester, **18** Afscheid Piet Onderdelinden **20** Turquoiseparkiet, **24** In de keuken van... Beaphar Raalte, **26** Veren, **28** AGI postuurkanarie, **30** Vogelmuur, **32** Bondsmededelingen, **33** NBvV info, **34** Volière 1, **35** Kalender, geelbuikcini

Foto voorpagina: Kuifleeuwerik, foto Shutterstock

colofon

Uitgever: 'Onze Vogels' is het maandelijkse tijdschrift van de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers. Een organisatie van vogelliefhebbers met ca. 25.000 leden. De NBvV is opgericht in 1933. De totale oplage van Onze Vogels bedraagt 26.000 exemplaren. Het tijdschrift wordt toegezonden aan leden, verspreide leden en binnen- en buitenlandse abonnees. Men wordt lid van de NBvV door zich aan te sluiten bij een van de circa 500 plaatselijke verenigingen van de bond. Ook bestaat de mogelijkheid om verspreid lid te worden: iemand die principieel geen lid wenst te worden van een afdeling/vereniging kan verspreid lid worden van de NBvV. Een verspreid lidmaatschap kost € 38,- per jaar (bij automatische incasso – anders zijn € 2,50 extra administratiekosten verschuldigd).

Abonnementsprijzen: Nederland € 28,- (bij automatische incasso – anders zijn € 2,50 extra administratiekosten verschuldigd), België € 30,-, Priority-post naar alle andere landen € 92,-. Verspreid

lid buitenland: bovenvermelde bedragen met € 10,00 verhogen. Het abonnementsjaar loopt van 1 januari tot en met 31 december.

Adres: NBvV, Postbus 74, 4600 AB Bergen op Zoom tel. 0164-235007, e-mail: info@nbvv.nl, website: www.nbvv.nl
Bankrekeningen: ABN AMRO bank, IBAN: NL55ABNA0468959262 (BIC: ABNANL2A) - ING bank: IBAN: NL96INGB0001148324 (BIC: INGBNL2A) t.n.v. Ned. Bond van Vogelliefhebbers.

De NBvV staat ingeschreven in het verenigingsregister van de Kamer van Koophandel en Fabrieken te Breda onder nummer 40280824.

Redactie: Henk Branje – te bereiken via E-mail: hbranje@ziggo.nl
Redactieadres: Bondsbureau NBvV t.a.v. redactie Onze Vogels, Postbus 74, 4600 AB Bergen op Zoom. Tel. 0164-235007 E-mail: info@nbvv.nl

Zakelijke advertenties: Tarieven en deadlines voor zakelijke advertenties zijn te verkrijgen bij Jan Franken, via het bondsbureau te Bergen op Zoom.

Verantwoordelijkheid: De Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers is niet verantwoordelijk voor de gepubliceerde advertenties en kent geen verplichting tot het opnemen van advertenties. De auteurs blijven verantwoordelijk voor de inhoud van hun artikelen.

Door publicatie neemt de NBvV geen enkele verantwoordelijkheid op zich. Overname van artikelen, illustraties, foto's of gedeelten daarvan is zonder schriftelijke toestemming niet toegestaan.

Vormgeving: Maarten Molenaar, Dock35 Marketing, Doetinchem
Druk: Senefelder Misset B.V., Doetinchem
Het volgende nummer wordt ter post bezorgd in de tweede volle week van de volgende maand.

Beëindiging lidmaatschap: Afdelingsleden kunnen, indien gewenst, hun lidmaatschap beëindigen middels opzegging bij de vereniging waar zij lid zijn. Dit kan per kwartaal.

Verspreide leden kunnen hun jaarlidmaatschap telkenmale per 31 december opzeggen via het Bondsbureau.

De NBvV is internationaal aangesloten bij: COM-Mondial & Entente Européenne d'Aviculture et de Cuniculture

Piet Onderdelinden

Toen halverwege juli het overlijden van keurmeester, vogelfokker, bestuurder, standaardschrijver, vogelfotograaf, maar vooral vogelvriend, Piet Onderdelinden bekend werd, ging er een schok door de internationale vogelwereld. Alom ongelooft en ontredding en Facebook leek te exploderen. Een collega-fotograaf van Piet, schreef: "Dit is vreselijk nieuws.... Piet was een vriend voor mij, maar voor wie was hij dat eigenlijk niet? De vogelwereld kent Piet als een rustige man, genietend van zijn pensioen, een biertje op zijn tijd en altijd een shagje tussen de vingers, maar bovenal een man met een enorme passie voor de vogelsport. Zijn bestuurlijke kracht was dat hij makkelijk vrienden maakte, nooit uitviel naar anderen of hard met de vuist op tafel sloeg. Deze kwaliteiten: wijs oordelen, praktische oplossingen aandragen, relativeren en een schat aan ervaring, maakten dat menig bestuur bij hem aanklopte voor een functie. En dat allemaal naast zijn echte hobby, het fokken van vogels, het keuren van vogels en het fotograferen van vogels.

Een paar weken voor zijn overlijden maakte de Keurmeestervereniging bekend dat Piet, in verband met een afnemende gezondheid, aan zijn laatste jaar als bestuurder bezig was. Als dank voor zijn inbreng en inzet startte de KMV met de aanvraagprocedure voor een Erelidmaatschap, om dat bij zijn afscheid als KMV-bestuurder aan te bieden. Dat laatste jaar is er echter niet van gekomen. En daarom heeft het hoofdbestuur van de NBvV besloten om Piet Onderdelinden op de dag van zijn begrafenis, in het bijzijn van vele tientallen van zijn vogelvrienden, postuum te benoemen tot Erelid van de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers.

Zelf heb ik de afgelopen negen jaar met Piet veel gesprekken gehad, niet alleen over vogels, maar ook indringende privégesprekken in verband met de afnemende gezondheid en het uiteindelijk overlijden van zijn vrouw. Toch blijft de onderkoelde humor van Piet het eerste wat bij me opkomt wanneer ik aan Piet denk en waarvan de volgende anekdote uit mijn eerste jaar als hoofdbestuurder een voorbeeld is.

Op de cover van Onze Vogels van januari 2011 staat een prachtige foto van een opvliegende groenstuitdwergpapegaai. Een haarscherpe foto en exact op het juiste moment, net die milliseconde dat de vogel zijn vleugels strekt drukte de fotograaf af. Snel keek ik op pagina drie en zag dat Piet Onderdelinden de fotograaf was.

Tijdens een bondsraadvergadering complimenteerde ik Piet met de technisch perfecte foto, maar vooral met de geweldige timing waarmee de foto gemaakt was.

Piet keek me aan, stak een shagje op, keek eens om zich heen, alsof hij een geheim wilde delen en zijn stem zakte. "Ach Klaas, weet je... Dat krenge wilde niet op stok zitten en als ie dat deed was ik net te laat, om gek van te worden. Ik baalde toch zo van dat krenge en gaf het uiteindelijk maar op, pas thuis zag ik dat deze speciale foto er tussen zat. Soms, moet je gewoon wat geluk hebben", waarna hij in lachen uitbarstte.

Klaas Snijder
bondsvoorzitter

Kwam ik ze vroeger op regelmatige basis in het wild tegen, tegenwoordig zie ik de kuifleeuwerik nooit meer.

Tekst en foto's R.A. MOLLEN

Jonge kuifleeuweriken, 6 dagen oud

De kuifleeuwerik

Na al weer enkele jaren te hebben gekweekt met de veldleeuwerik, kom ik in het najaar van 2016 een advertentie tegen waarin een koppel overjarige kuifleeuweriken werd aangeboden. Nu ben ik niet niemand die stad en land afrijdt om een koppel vogels te bemachtigen, maar het geluk is geheel aan mijn zijde en de afspraak om het koppel af te halen, 30 km van mijn woonplaats, is zó gemaakt. De eigenaar showde me het koppel, een gezond uitziend stel vogels. Er werd nog bij vermeld dat de vogels wél hadden gebroed maar tijdens de broed werden verstoord, zodat die kweek geen jonge vogels had opgeleverd. De deal werd snel gesloten, waarna ik tevreden huiswaarts keerde.

Verzorging

Vanuit de ervaring met zowel de veldleeuweriken als boomleeuweriken, die in de winterperiode altijd als koppel door mij worden gehouden en nooit enige vorm agressie getoond hebben, besloot ik het koppel kuifleeuweriken de hele winter bij elkaar te houden. De vogels werden ondergebracht in een

kweekvlucht van 70 x 150 en 200 cm. Ze deelden de vlucht met een koppel witte kwikstaarten hetgeen prima verliep. De kuifleeuweriken waren in het begin wat onrustig en vlogen bij binnenkomst telkens tegen het plafond aan. Ik besloot om de vogels te leeuwvicken hetgeen ze op de bodem hield. Na enkele weken was de onrust over. In de rustperiode werd het koppel gehouden op een hoofdvoedsel van Orlux universeel en een zaadmengsel voor wildzang. Tot mijn verbazing nemen de vogels het wildzangmengsel goed op. Iets wat mijn veldleeuweriken bijna niet doen, en welke nagenoeg uitsluitend universeelvoer opnemen. Daarnaast werden er af en toe een paar meelwormen verstrekt. Het koppel is de winter goed doorgekomen en ook van temperaturen onder nul hebben ze geen last. Het aantal lichturen hou ik wel altijd op minimaal 10, zodat de vogels voldoende tijd hebben om voedsel op te nemen.

Kweek 2017

In maart werd het aantal lichturen (led-licht) opgeschroefd en liet de man regelmatig een zeer bescheiden zang

horen. In geen enkel opzicht te vergelijken met de zang van mijn andere leeuweriken. Ik heb de man niet achter de pop zien jagen. Half april heb ik het koppel kwikstaarten in een andere kweekvlucht geplaatst en de kuifleeuweriken laten zitten.

Omdat ik geen ervaring had met het soort nestmateriaal waaraan ze de voorkeur geven, besloot ik ze van alles aan te bieden. Het duurde zeker nog tot begin mei dat ik nestbouw waarnam. De locatie van het nest was halverwege de kweekvlucht, beschut onder een afdakje van gaas gevuld met gedroogde grassen. Het nest werd door de pop van uitsluitend gedroogd gras vervaardigd. Er werd een zorgvuldig gebouwd nestje gemaakt met zowel een ingang aan de voor- als achterzijde. In de dagen er na werden er in totaal drie eieren gelegd. In deze periode heb ik het koppel met rust gelaten. In mijn achterhoofd zat nog de opmerking dat ze bij de vorige eigenaar tijdens het broeden waren verstoord. Ik heb de pop in de gehele broedperiode niet één keer op het nest zien broeden. De man, die inmiddels weer kon vlie-

Jonge kuifleeuweriken, 14 dagen oud

3 jongen, 2 dagen oud

Oudervogel met bek vol voedsel

ysel

gen, zat hoog in de vlucht op de uitkijk. Zodra ik ten tonelen verscheen, werd er een alarmroep gegeven en verdween de pop via de achterzijde van het nest. Het niet zien broeden van de pop leverde bij mij nog wel wat spanning op, zou het wel goed gaan?

Eerste jongen

Na een broed van dertien dagen lagen er jongen in het nest. Ook nu verlaat de pop het nest direct voor binnenkomst. Het lukt me niet goed om het aantal waar te nemen. Zowel de pop als de man zag ik regelmatig met voer rond lopen. Het voeren zelf gebeurde weer stiekem vanaf de achterzijde van het nest. Als voer werd nu aangeboden buffalowormen, pinky's, kleine maat huiskrekels en witte meelwormen. De voorkeur van het koppel lag duidelijk op de buffalowormen en de krekels. De pinky's paktten ze enkel wanneer al het andere op was. Het universeelvoer en de wildzaadmengeling werden vanaf die tijd niet meer aangekeken. Er werd goed gevoerd en je zag de jonge vogels groeien. Na vijf dagen heb ik de drie jonge vogels kunnen ringen met een ringmaat 3.4 mm. Dit paste nog prima, al had ik geen dag later moeten zijn. De drie jonge kuifleeuweriken bleven in het nest. Dit was ik in de kweek met de veldleeuweriken niet gewend. Op dag negen vond ik één vogel in de hoek van de kweekvlucht. Ik dacht nu zullen de andere ook wel volgen. Maar niets was minder waar, de drie vogels zaten de volgende ochtend weer allemaal in het nest. Het duurde nog drie dagen voordat alle jonge kuifleeuweriken het nest verlieten. Na het verlaten van het nest hielden de vogels zich nog zo'n vier dagen op de grond, alvorens ze konden vliegen. De pop was inmiddels

weer begonnen met de bouw van een tweede nest. Het oude nest werd genegeerd. Er wordt deze keer gekozen om een nest in de achterste hoek van de kweekvlucht te bouwen. Binnen twee dagen ligt er een compleet nieuw nest, dat wederom is gebouwd van gedroogd gras. De binnenzijde wordt gevoerd met wat witte touwtjes. Hoewel er een mooi nest is gebouwd, vind ik de volgende dag een gebroken eitje op de bodem. De jonge kuifleeuweriken hebben het nieuwe nest gevonden en zitten er in. Waarschijnlijk is dat ook de reden van het verloren gelegde ei. De jonge vogel ogen snel zelfstanding en op dag 20 besluit ik de jonge vogels apart te zetten. De drie werden in de vlucht direct langs het ouder koppel geplaatst. Na een dag zijn ze gewend en het voer wordt goed opgenomen. Ze hebben naast Orlux univerveel, pinky's, buffaowormen, krekels tevens meelwormen tot hun beschikking.

Helaas is het na dit nest niet meer gekomen tot een succesvolle tweede ronde en bleef het bij de drie jongen. Het geslacht is met enige ervaring gemakkelijk te bepalen: mannen zijn een stukje forser en daarbij hebben mannen een langere vleugellengte dan de poppen. De drie bleken alle mannen te zijn.

Kweek 2018

In het najaar van 2017 is het niet gelukt mannen te ruilen voor poppen. De kwekers van de kuifleeuwerik die ik heb gesproken hadden alle meer mannen gekweekt. Ik besluit twee mannen te houden en één man van de hand te doen. Losse mannen zijn prima te houden voor de zang. In het voorjaar van 2018 laten ze zich dan ook regel-

matig horen. Vooral bij zonsopkomst en zonsondergang. En wie weet levert de kweek van 2018 me alleen maar poppen op.

Ik besluit mijn koppel kuifleeuweriken dit jaar in een buitenvlucht te houden. De hele winter heeft het koppel binnen doorgebracht en ook deze winter zijn ze prima doorgekomen.

Het is in 2018 vroeg zomer; de temperaturen in april lopen al op tot aan de 30 graden Celsius. Begin april plaats ik het koppel in een buitenvolière. Het kweken in een kleine vlucht is in 2017 wel gelukt maar levert toch veel stress op bij het koppel. Deze stress zorgde in de tweede ronden ervoor dat het koppel na het leggen van een ei dit direct uit het nest gooide. Een gedrag dat ik bij de kweek van de veldleeuwerik eveneens zie wanneer deze onvoldoende ruimte tot hun beschikking hebben.

De buitenvolière is een ruime vlucht van 9 x 6 x 3,5 m (L/B/H). Deels beplant, waterpartijtje en een hoek met grassen. De volièr wordt gedeeld met een koppel witte kwikstaarten en een koppel baardmannetjes. Dit gaat prima, kuifleeuweriken zijn verdraagzame vogels. Het samen houden met anderen leeuweriksoorten leidt overigens wel tot vechtpartijen en is niet mogelijk. Het overplaatsen van het koppel verloopt goed en na een week zie ik de pop met nestmateriaal rond lopen. Het is even zoeken maar de pop heeft tussen een drietal graspollen haar nestlocatie bepaald. Er wordt een kuiltje uitgegraven om vervolgens een klein nest in te maken, dit hoofdzakelijk van gedroogde grassen en kokosvezel. De binnenkant wordt gevoerd met witte veren. In de week er na worden er geen eieren gelegd.

De

Tweede ronde

Het is alweer een week later dat ik zie dat de pop wederom met nestmateriaal rondloopt. Het eerste nest wordt wat opgeknapt en snel daarna volgen er drie eieren. De pop start met broeden. Net als tijdens de kweek in 2017 verlaat de pop direct het nest als je te dicht bij het nest komt. De eerste meter wordt lopend afgelegd, daarna vliegt ze verder. Eind april begin mei is er inmiddels één week van de broed verstreken. Heftige regen en onweersbuien trekken over het land. Bij de veldleeuweriken heb ik al regelmatig nesten verloren aan slecht weer.

Bij de controle in de ochtend ziet alles er nog goed uit. De pop heeft kennelijk het nest goed beschermd. Na een broed van dertien dagen liggen er twee jonge kuifleeuweriken in het nest. Het derde ei komt niet uit. Na twee dagen sterft een van de twee jongen. Het enige overgebleven jong wordt goed gevoerd en groeit verder goed. Het aangeboden voer is gelijk aan dat in 2017. De voorkeur gaat ook nu weer uit naar de buffaowormen; ook de pinky's worden gegeten en gevoerd. De aangeboden krekels worden nauwelijks aangekeken. Mogelijk zijn ze wat te groot van maat. Naast het diepvriesvoer hebben ze altijd beschikking over Orlux univerveel. Na zes dagen wordt het jong voorzien van een vaste voetring in de maat 3.4 mm. De beide ouders pakken na het ringen de verzorging weer verder op. Op dag veertien verlaat het jong het nest. De dagen erna zie ik regelmatig het jong weer in het nest zitten.

Nest, diep verscholen

Bij de controle in de ochtend ziet alles er nog goed uit. De pop heeft kennelijk het nest goed beschermd.

Inmiddels wordt het nest niet meer gebruikt door het jong; het oude nest wordt weer wat opgeknapt. De plek bevat ze kennelijk wel. Gezien de ruimte, besluit ik het jong nog een paar dagen langer in de volière te laten. Hoewel het al zelfstandig voedsel opneemt, wordt het met regelmaat nog door de beide ouders voorzien van wat lekkers.

Volgende ronde

Het oude nest is opnieuw gestoffeerd, klaar voor de volgende ronde. Wanneer er na ruim een week nog geen eieren in het nest zijn te bekennen, besluit ik tot maar eens verder te kijken. En ja hoor, halverwege de volière, onder de klimop is een fraai nest gefabriceerd. Inmiddels is het eerste ei gelegd. In tegenstelling tot de vorige broedsels, worden er deze keer vier eieren gelegd. Misschien heeft het rijkelijke aanbod van witte meelwormen, buffalowormen en pinky's invloed op de eiproduktie. Het jong van de eerste ronde wordt uitgevangen en tijdelijk in een broedkooi ondergebracht. Voordeel hiervan is dat de vogel goed te observeren is of hij goed zelfstandig is. Om schade te voorkomen kort ik aan één zijde de vleugel. Dit voorkomt het plots opvliegen tegen de bovenzijde van de broedkooi. Wanneer deze jonge vogel het voer goed opneemt, zowel univerveelvoer als levend voer, wordt hij overgeplaatst naar een grotere vlucht. Hier laat ik de vogel in tot hij door de rui heen is. Het geslacht is dan ook goed vast te stellen.

Ondertussen is de tweede ronde in volle gang. De vier eieren worden goed bebroed. Ook nu wordt er een alarmkreet afgegeven door de man wanneer ik de volière betreed. De pop verlaat als gevolg van de alarmkreet zoals altijd het nest. Bij een nestcontrole merk ik op dat er één ei onder in het nestje vast ligt. De eitjes worden uitgenomen, de bodem van het nestje wat aangedrukt en de eieren weer teruggeplaatst. Hopelijk was ik er op tijd bij.

Door de positie van het nest, vrij uitzicht vanuit de buitenzijde, is dit de eerste keer dat ik de pop zie broeden. Op 11 juni wordt het eerste jong geboren. De dag er op volgen er nog twee. Het vierde ei blijkt wel bevrucht, echter komt het niet uit. De drie jonge leeuweriken worden wederom door beide ouders goed gevoerd. Drie keer per dag worden er vooral buffalowormen ter beschikking gesteld en daarnaast wat pinky's, krekels en een enkele witte meelworm. Op dag vijf en zes worden er drie jongen geringd. Ook deze groeien mooi op. Na de tweede ronde besluit ik alle kuifleeuweriken uit te vangen en onder te brengen in een tweetal vluchtjes. In de buitenvolière wordt het koppel kuifleeuweriken vervangen door een koppel veldleeuweriken. Hopelijk willen deze ook nog een nestje grootbrengen.

Hoewel qua kleur wat gewoontjes, maken gedrag en zang het houden van leeuweriken dubbel en dwars goed. Mits er wordt voldaan aan een aantal voorwaarden is er goed te kweken met de diverse soorten leeuweriken. Hopelijk is ook uw interesse gewekt. <

Verrijking: kea moet 'werken' voor z'n voer

Rafael Zamora

Op 8 juni werd door Nally's papegaaienopvang in het Belgische Oedelem een mini-symposium gehouden met drie vooraanstaande deskundigen op het gebied van papegaaiachtigen: Rafael Zamora, wetenschappelijk directeur van Loro Parque Fundaióon te Tenerife hield een heel interessante lezing. In deze uitgave van " onze vogels" het eerste gedeelte van z'n lezing. Observatie en geduld, twee zaken die bijzonder belangrijk zijn wil je als vogelliefhebber tot sprekende resultaten komen met je vogels. Tekst: CDE BRUIN

Voeding

In het verleden werden de zaden voor de verschillende zadenmengsels op het eiland Tenerife zelf verbouwd. Groot nadeel was de jaarlijks wisselende kwaliteit van de zaden ten gevolge van de al of niet gunstige weersomstandigheden in een bepaald jaar. Zo'n 25 jaar geleden kwam Loro Parque in contact met Versele Laga. Men kwam zakelijk bij elkaar en voortaan werden de voeders voor het Loro Parque in België geproduceerd volgens de specifieke recepturen van Tenerife. Deze mengelingen waren heel constant van kwaliteit en samenstelling hetgeen meteen te merken was aan de dramatisch betere broedresulta-

ten in het eerstvolgende kweekjaar! Naast de goede zadenvoeding, verse groenten en fruit is ook het klimaat op Tenerife perfect: een temperatuur van zo'n 25 graden Celsius het jaar rond; daarnaast zacht weer. Een en ander ideaal voor de vogels.

Voer is verrijking

Zamora geeft aan dat het wisselen van het voeraanbod heel belangrijk is. In de natuur is immers de voeding ook nooit constant. Doe als liefhebber ook het voeraanbod variëren. Zo verstrekt men op Tenerife milletzaad aan de borstelkop papegaai, een soort die van nature een echte fruiteter is. Nieuwe vruchten

zijn interessant voor vogels. Alleen al een verschil in aanbod van voer geeft sommige vogels dé stimulans om in broedstemming te komen. Stop niet alle voer in één bak. De vogels moeten 'werken' om aan hun voer te komen. Ze moeten hun spieren ontwikkelen en nieuw voer ontdekken. Op Tenerife wordt soms een gedeelte van het voer in een bal gestopt met een klein gat erin. De vogel moet flink z'n best doen om het voer uit de bal te krijgen. In de natuur moet een papegaai immers ook uren besteden aan het zoeken naar voer. In de natuur zijn papegaaiachtigen echte knoeters, net als in avicultuur. Dat is niet om de eigenaar te pesten,

maar het is hun natuurlijke gedrag. Papegaaien zijn 'tuiniers': ze eten 'n beetje van vruchten en vervolgens verspreiden ze de rest van het fruit en de zaden in hun omgeving en dragen zo bij tot de verspreiding van en het in stand houden van de vruchten dragende planten.

Nieuwe koppels vormen

Paren vormen doe je in de winterperiode, omdat dan de hormonen het rustigst zijn! Het beste is dat de vogels zelf hun perfecte partner kunnen uitzoeken uit verschillende soortgenoten in dezelfde vlucht. Hoe jonger paarvorming plaats vindt, des te beter.

Heel belangrijk bij het samenstellen van nieuwe koppels is observatie! Vaak forceer je als liefhebber: je zet een man en een pop bij elkaar en gaat er vervolgens van uit dat die vogels elkaar heel aardig vinden en binnen no-time gaan broeden. De werkelijkheid is weerbarstiger! Klikk een koppel niet, wissel dan de vogels. Uiteraard kan dit niet altijd en moet je proberen er het beste van te maken.

Een mogelijkheid is om de vogels flink nat te sproeien (met lauw water). Je ziet dan hoe de vogels elkaar (eventueel, hopelijk) gaan verzorgen. Een vogel kan een flink gedeelte van z'n eigen lichaam verzorgen, maar z'n kop is natuurlijk een probleem.

Een andere mogelijkheid is om groenvoer te verstrekken, bijvoorbeeld paardenbloem of vogelmuur. Het mannetje zal dat mogelijk aan de pop voeren. In het Loro Parque Fundacion probeert men ook nog op een andere manier koppels samen te stellen. De pop zit dan in een grote vlucht en aan de korte zijde van de vlucht worden twee gazen kooien aangebracht met in elke kooi een mannetje. In de vlucht van de pop worden zitstokken bevestigd vlak bij de twee kooien. De verzorger kan dan aan de ophoping van mest ónder een van de zitstokken zien welke van de twee mannen de voorkeur van de pop heeft.

Vóór de kweek

Controleer ogen, poten en snavel en kijk of het verenpakket perfect in orde is. Is het verenpakket van een vogel niet 100% in orde, begin dan niet met zo'n vogel te kweken en vraag je daarbij af waarom die betreffende vogel geen perfect verenkleed heeft. Op Tenerife

worden na het broedseizoen alle vogels (zo'n 4000 stuks!) gecontroleerd; er vindt onder andere bloedonderzoek plaats. Met zo'n intensieve controle voorkom je veel problemen. Bij grotere aantallen vogels moet je wel zo'n controles doorvoeren aldus Zamora.

Zijn de vleugels van een ara niet perfect, dan heeft deze vogel problemen met een correcte bevruchting. Bij sommige vogels wordt de bevedering rond de cloaca bijgeknipt vóór het broedseizoen. Zijn de nagels te lang, dan kan dit hinderen bij het bevliegen. Heel goed voor het synchroniseren van de broedstemming van man én pop is het dicht maken van de nestingang. Vaak is de man al broedrijp terwijl dat bij de pop nog niet het geval is. De man jaagt achter de pop aan met alle mogelijke gevolgen van dien. Wanneer de nestingang is afgesloten zal de man zich gaan 'werpen' op het karwei om deze nestingang open te maken. Op Tenerife timmert men een flinke plank voor de nestingang. Anderen stoppen de nestingang helemaal dicht met takken zodat de vogels de takken moet kort knagen om het invlieggat open te maken. In de tijd dat de man daarmee bezig kan de pop in broedconditie komen. Op die manier verklein je het risico dat de man te fel wordt terwijl de pop nog niet zo ver is.

Zitgelegenheden

Takken moeten stabiel zijn aangebracht zodat de man de pop goed kan bevliegen. Liefst niet alle stokken met eenzelfde diameter. Dat is goed voor het in conditie houden van de pootspieren. Toch is het geen probleem wanneer er 'wiebeltakken' in het verblijf worden aangebracht; ze zijn goed voor de ontwikkeling van bijvoorbeeld de borstspieren van de vogels. Maar er moeten stevige zitstokken aanwezig zijn om een goede bevruchting te garanderen.

Nestmateriaal

Het type nestmateriaal dat je in de blokken stopt is afhankelijk van de soort parkiet of papegaai. Vers materiaal stimuleert. Zamora geeft de voorkeur aan een stuk hout boven reeds kort gemaakte houtsnippers. Een flink stuk hout wordt in het blok fijn gekauwd door de vogels zelf. Ze bepalen zélf hoe fijn ze het hout in hun nest willen hebben kort gemaakt. Ook stimuleert dit kauwproces het vrijkomen van de geslachtshormonen en dus de broeddrift!

Blauwgele ara met perfecte vleugels en staart

Agapornis pullaria

Spix ara's hebben het liefste zacht hout; het blok van de agapornis pullaria wordt door de liefhebber helemaal vol gestopt met kurk zodat de vogels zelf het nest kunnen 'uitgraven' in de kurk; de nestingang wordt bij voorkeur laag in het broedblok aangebracht (alleen al de plaats van de nestingang kan belangrijk zijn!). Kea's broeden in het wild bij temperaturen rond 9 graden Celsius. Op Tenerife krijgen ze een kunstmatig nest, geplaatst op de bodem van de voliëre, voorzien van een lange gesloten nestingang en dusdanig geconstrueerd dat er veel luchtverversing is (kea's hebben behoefte aan veel verse lucht in het nest). Zo heeft elke soort z'n eigen voorkeur. <

De nationale vogel van
Panama

De harpij

Topografie

Nationale vlag

Mensen hebben zich door de eeuwen met dieren geïdentificeerd. De 'Nederlandse leeuw', die we op ons wapenschild voeren staat symbool voor kracht. Op andere schilden komen we de adelaar tegen, als symbool van macht, schoonheid en onafhankelijkheid. We kiezen dieren waarmee we ons als groep, land of streek onderscheiden van anderen. Hiervoor kiezen we dieren die uniek zijn, bijzondere vaardigheden hebben, veel voorkomen of gewoon mooi zijn. Tekst: RIK MEEREMA

De harpij van Panama

De eerste harpijen waren de drie zeer mooie, gevleugelde dochters van Elaktra en Thaumias; Kelaino, Okypete en Aëllō. Later werden zij, volgens de Griekse mythologie, gevaarlijke wezens. Ze werden afgebeeld als roofvogels met scherpe klauwen, het gezicht van een oude vrouw en een vuil onderlijf. Zij zijn verwant aan de Sirenen. Dat zijn

de dochters van Phorcys, die een broer is van Thaumias. De harpij (arend) is vernoemd naar deze gevaarlijke wezens. De harpij is een imposante vogel, die met zijn kracht en snelheid tot de verbeelding spreekt. Zo zeer zelfs dat de Panamezen de harpij tot nationale vogel maakten. Hij siert / draagt het nationale wapen van dit Midden-Amerikaanse land.

Grootte en uiterlijk

Met een lichaamslengte van 90 tot 100 centimeter, een spanwijdte van 175 tot 220 centimeter en een gewicht van 4 tot 9 kilo behoren ze tot de grootste arenden ter wereld. Vrouwtjes zijn, zoals bij de meeste roofvogels tot een derde groter dan de mannetjes. Het zijn imposante donkergrijze arenden, met een lichtgrijze kop en een witte buik. Tussen de kop en de buik loopt een zwarte band over de borst. Opvallend is de kuif van langere veren boven op de kop. Beide geslachten hebben deze kuif. In verhouding tot de meeste arenden hebben ze brede vleugels en een beweeglijke staart. Hierdoor kunnen ze jagen in de dichte bossen waar ze hun thuis hebben.

Leefomgeving en verspreiding

Het verspreidingsgebied van de harpij beslaat een groot deel van Midden- en Zuid-Amerika en valt samen met het laaglandregenwoud, tot circa 900 meter boven zeeniveau. Hij geeft de voorkeur aan primair regenwoud, maar wordt soms ook in secundair bos gezien.

Voedsel en leefwijze

Zoals hiervoor is aangegeven zijn het regenwoudbewoners. Vanaf een hoge tak speuren ze hun omgeving af, of vliegen boven het dichte bladerdek, op zoek naar prooi. Ze hebben korte, zeer sterke poten met lange gekromde nagels. Zien ze een prooi, dan pakken ze die direct uit de boomkruinen. Met een duikvlucht, waarbij ze een snelheid tot 50 kilometer per uur bereiken, storten ze zich door de kroonlaag. Behendig manoeuvreren ze tussen de takken door om apen, luiaards, grote vogels en reptielen te grijpen. Slechts af en toe zullen ze bodemdieren als grondvogels of agoeti's pakken. Is een prooi eenmaal gegrepen, dan wordt deze meegenomen naar een dikke tak of het nest om deze op te eten. Echt grote prooien worden deels direct opgegeten.

Voortplanting

Na een broedtijd van circa 55 dagen kruipen één of twee jonge harpij arenden uit hun witte ei. De eieren zijn gelegd op een groot nest van takken, dat hoog, tot zestig meter van de grond is gebouwd. Het grotere vrouwtje neemt het grootste deel van het broeden en

het verdedigen van het nest voor haar rekening, terwijl het kleinere mannetje prooien aanbrengt. In een goede, onaangetaste, habitat zijn de territoria slechts circa 10 vierkante kilometer, waardoor nesten soms slechts 3 kilometer uit elkaar liggen. De jongen worden tot minimaal 10 maanden door de ouders gevoerd. Het jaar erna zullen de ouders aan een nieuw nest beginnen. Zo doen ze iedere twee of drie jaar een broedpoging. Het harpijpaar is monogaam en blijft bij elkaar tot één van de partners overlijdt. Jonge harpij arenden zijn pas na 4 tot 6 jaar geslachtsrijp.

Bijzonder

Door hun formaat, kracht en scherpe klauwen is de harpij arend een geduchte tegenstander. Er zijn gevallen bekend dat ze agressief zijn tegen mensen wanneer ze denken dat die een bedreiging vormen voor hun nest of jongen. <

De harpij

Nederlands	Harpij
Wetensch. naam	Harpia harpyja
Engels	Harpy Eagle
Frans	Harpie féroce
Duits	Harpyie

sel

De

osel

Eet Gevarieerd EN TOB NIET, deel 8

Baardmannetje

Voeding is vooral variatie. In de huidige stand van zaken van de voedingsleer is bekend dat voor een goed functioneren van het organisme een grote reeks van zeer bepaalde stoffen in de voeding essentieel is. In dit artikel komen de sporenelementen aan bod.

Tekst: A COOL FN, foto: H BRANJE

IJZER

Van de totale hoeveelheid ijzer in het lichaam bevindt zich ongeveer tweederde in het bloed. Ijzer is belangrijk als bestanddeel van de rode bloedlichaampjes. Gebonden aan de rode bloedkleurstof haemoglobine is ijzer verantwoordelijk voor het zuurstoftransport van de longen naar de lichaamscellen waar zuurstof nodig is voor de verbranding van de voedingsstoffen.

Het bij deze verbranding vrijkomende afvalproduct, kooldioxide, wordt op de terugweg naar de longen eveneens getransporteerd met behulp van het ijzer in de cel.

Een deel van de rode bloedlichaampjes wordt dagelijks afgebroken en opnieuw opgebouwd. Het daarbij vrijkomende ijzer gaat niet verloren maar wordt hergebruikt.

Voor noodgevallen beschikt het lichaam over een zekere ijzerreserve, opgeslagen in de vorm van zogeheten ijzerproteïnen. Onderzoek bij mensen heeft uitgewezen dat gemiddeld 10% van het in de voeding aanwezige ijzer wordt geresorbeerd. Deze benutting kan door extra vitamine C verhoogd worden. Ijzer maakt ook deel uit van myoglobine, dat als opslagplaats fungeert voor zuurstof in de spieren. Ook een aantal enzymen bevatten ijzer. Tekort aan ijzer veroorzaakt bloedarmoede, groeivertraging en ontleding van de veren. Een teveel aan ijzer kan problemen geven bij bepaalde vogelsoorten, met name bij vogelsoorten die qua voeding veel fruit opnemen als paradijsvogels. Deze vogels hebben in de natuur 'geleerd' om uiterst zuinig om te gaan met ijzer omdat dat blijkbaar in hun normale voeding in de natuur heel weinig voorkomt. Krijgen deze vogels in avicultuur veel

meer ijzer binnen dan waar het lichaam op ingesteld is, dan stapelt dit te veel aan ijzer zich op in de weefsels en zal uiteindelijk giftig worden voor de vogel (ijzerstapelingsziekte).

KOPER

Koper bevindt zich als koperproteïde aan eiwit gebonden in de spieren, de lever en in het skelet. Het is een bestanddeel van diverse metallo-enzymen en in die rol verantwoordelijk voor allerlei stofwisselingsfuncties. Via verschillende enzymen is koper ook betrokken bij biochemische reacties in de hersenen. Het kopergehalte kan in de menselijke lever wel vertwintigvoudigd worden zonder dat het vergiftigingsverschijnselen veroorzaakt. Aan de andere kant moet een te hoge opname vermeden worden in verband met haar bacteriedodende werking in de darmen. Een tekort aan koper heeft een afname van bepaalde enzymen tot gevolg en daardoor storingen in de stofwisselingsprocessen. Verder leidt een tekort tot bloedarmoede, afwijkingen aan de pigmentatie en aan het vaat- en beenderstelsel.

ZINK

Ongeveer 65% van de hoeveelheid zink in het lichaam bevindt zich in spierweefsel en circa 25% in het skelet. Van de hoeveelheid zink in het bloed komt ongeveer 80% in de rode bloedcellen voor. Veel enzymen die betrokken zijn bij de witstofwisseling zijn zinkmetalloproteïnen. Zink is mogelijk betrokken bij de koolhydraatstofwisseling en verder is zink nodig voor het vrijmaken van vitamine A uit de lever. Ook speelt zink een rol bij de smaakzin, het immuunsysteem en de

De /

hersenfunctie. Men vermoedt dat zink een rol speelt bij de opslag van insuline. In delen van het oog worden eveneens hoge zinkconcentraties vastgesteld: zinkeiwitten zijn waarschijnlijk betrokken bij fotochemische processen van het netvlies. Tenslotte worden talrijke enzymen door zink geactiveerd.

Een resorptie van zink verbetert onder invloed van vitamine D3, maar verslechtert door phytinefosfor. Het lichaam beschikt over meerdere mogelijkheden om zink op te slaan. In de lever, de alveesklier, de nieren en de milt wordt zink kortstondig bewaard, terwijl de botten en de rode bloedlichaampjes de langdurige opslag voor hun rekening nemen. Een tekort aan zink veroorzaakt groeistoornissen, verminderde eetlust, slechte verttering van het voedsel, vermindering van de enzymactiviteiten en huidafwijkingen. Een overdosis zink leidt tot storingen in de voortplanting en de calcium- en fosforwisseling.

CHROOM

Pas aan het eind van de vijftiger jaren bleek dat chroom betrokken is bij verschillende biologische processen. Chroom is onder andere werkzaam als co-factor van insuline. In het lichaam komt chroom in alle organen voor, vooral in de lever. Een tekort leidt tot groeivertraging.

KOBALT

Kobalt wordt geacht alleen essentieel te zijn in de vorm van vitamine B12 en speelt zodoende een belangrijke functie bij de vorming van de rode bloedlichaampjes en bij de eiwit- en vetstofwisseling. Er zijn echter aanwijzingen dat kobalt nog meer essentiële functies heeft. Een tekort aan kobalt leidt tot bloedarmoede, storingen in de groei en de rui en tot verhoogde embryosterfte. De behoefte aan kobalt is echter zeer gering. Een overmaat aan kobalt leidt tot vergiftiging.

MANGAAN

De eerste aanwijzingen dat mangaan een essentieel sporenelement is stammen uit de begin jaren dertig toen werd aangetoond dat dit element nodig was voor de groei en voortplanting van muizen en ratten. Net als koper en zink is mangaan als activator ook betrokken bij veel enzymsystemen, vooral bij de koolhydraat- en vetstofwisseling.

Ook is mangaan belangrijk bij de hersenfunctie. Mangaan is in de vorm van gemakkelijk oplosbare complexen te

vinden in bijna alle organen van het lichaam. Het speelt een belangrijke rol in de energiestofwisseling bij de overdracht van het energierijke fosfaat. Daaruit volgt weer dat bij een tekort aan mangaan de enzymactiviteit vermindert en het prestatiepeil zakt. Daarnaast werd er bij kippen onvruchtbaarheid, storingen in de beendervorming en evenwichtstoornissen vastgesteld na een periode zonder mangaan. De gifwerking van mangaan is relatief gering.

MOLYBDEEN

Molybdeen is in enkele enzymen terug te vinden en betrokken bij de koperstofwisseling en mogelijk ook bij de ijzerhuishouding. Voor de veehouderij is de bekendheid en betekenis groter dan voor de mens. Vee dat op een molybdeenrijke weide graast, vertoont vaak kopergebrek door de toxische werking van molybdeen.

Grote paradijsvogel, shutterstock

Bij schapen daarentegen, met name bij Texelaars die gevoelig zijn voor een te hoog kopergehalte in de voeding, wordt molybdeen juist extra aan het voer toegevoegd om de kopervertoring juist wat te drukken! Dit geeft aan, en dat geldt ook voor andere sporenelementen, dat het grensgebied tussen essentieel en giftig vaak erg smal is. Bij vogels is molybdeen betrokken bij de vorming van urinezuur. Een teveel aan molybdeen leidt tot vergiftiging, een tekort tot groeivertraging.

JODIUM

Jodium wordt, wanneer jodide via de voeding opgenomen, al snel in het spijsverteringsstelsel geresorbeerd, in de schildklier geconcentreerd en daar in

enkele uren tot de schildklierhormonen thyroxide en trijoodthronine omgezet. Beide hormonen zijn noodzakelijk voor een normale groei, de ontwikkeling van het zenuwstelsel, de zenuwgeleiding en andere metabole functies. Aan een eiwitmolecuul gebonden worden deze hormonen in de schildklier opgeslagen totdat ze als zodanig nodig zijn.

Ongeveer een derde van het in de afgebroken hormonen aanwezige jodium wordt bij de synthese van nieuwe hormonen hergebruikt.

Bij een overmaat aan jodium wordt het overtollige gedeelte met behulp van de nieren uitgescheiden. Een te geringe jodiumopname leidt tot een vergroting van de schildklier en veroorzaakt vetzucht bij volièrevogels. Een tekort verslechtert de uitkipping en verlengt de broedtijd.

SELENIUM

Pas in 1967 werd aangetoond dat dit element voor mens en dier essentieel is; eerder was toxiciteit bekend bij inname van grotere hoeveelheden. Chemisch lijkt selenium veel op zwavel. Beide elementen komen in gebonden vorm voor in aminozuren. Selenium komt in het lichaam voornamelijk voor in de lever, de alveesklier, in bloed en in de nieren. Behalve haar nut in enkele enzymen kan het tevens een rol spelen bij het binden van zware metalen zoals lood, cadmium en kwik. De giftigheid hiervan wordt hierdoor sterk verminderd. Een tekort aan selenium leidt tot groeivertraging en verminderde vruchtbaarheid.

FLUOR

Fluor is het meest bekend als middel tegen tandbederf. Er zijn aanwijzingen dat fluor ook een beschermende factor is bij allerlei vormen van botontkalking. Algemeen kan worden aangegeven dat fluor belangrijk is voor een normale ontwikkeling van het skelet.

ARSEEN

Dat arsenicum ook geacht wordt een essentieel sporenelement te zijn zal de schrijvers van misdaadromans wellicht vreemd in de oren klinken. Het illustreert opnieuw dat de afstand tussen voedsaam en giftig gering kan zijn. Arseen is onder andere toegepast om een optimale groei van varkens en pluimvee te bewerkstelligen. Aangetoond is dat ratten op een arseenarm rantsoen groeivertraging vertonen. Daarnaast ging de voortplanting problemen vertonen. <

Sjoerd en Alie

Grutte Pier

(oftewel afscheid van Sjoerd Munniksma)

Voor het afscheid interview werd de reis van Friesland naar het Noord-Hollandse Heerhugowaard aanvaard, waar Sjoerd en Alie Munniksma net hun nieuwe appartement ingericht hebben.

Tekst: KLAAS SNIJDER

Roots

Beiden hebben hun roots in Friesland liggen, Alie geboren in Harlingen en Sjoerd in Kimsward, een dorpje met een roemruchte geschiedenis. Kimsward is namelijk het dorp van Grutte Pier, wiens vrouw gedood werd door plunderende Hollandse graven, die in 1515 op rooftocht door Friesland trokken. Uit wraak richtte Pier een vloot op die dood en verderf zaaide over de voormalige Zuiderzee. Gevangenen die de zin: "Bûter, brea en griene tsiis", niet kon accentloos kon nazeggen, werden naar verluud genadeloos over de kling gejaagd. Volgens genealogen zou Sjoerd rechtstreeks van deze Grutte Pier afstammen, althans dat beweert ie zelf

Als boerenzoon raakte Sjoerd al snel verslingerd aan de "vogelsport". Menig musje en spreekwoord werd door Sjoerd gevangen, waarna ze op last van pa weer snel los gelaten moesten worden. Na een technische opleiding lonkte de zee. Als machinist op onder andere de

SS Rotterdam bevoer hij de wereldzeeën. Ook toen hij een aardige apothekersassistente tegen het lijf liep. In Drachten belandde het jonge paar op een flat en toen het meisje meer aan hem trok dan de zee, werd een baan gevonden bij de Hoogovens, waarna het jonge paar met dochter naar Heerhugowaard verhuisde.

Ondertussen was de echte vogelsport ook ontdekt en achter huis werd een volière gebouwd. Parkieten vormden de hoofdmoot, de laatste jaren aymara's, citroenparkieten en neophema's. In 1971 werd een club gezocht om lid te worden en dat werd Huygen Fauna. Als snel werd Sjoerd verantwoordelijk voor de jaarlijkse show. Alie verzorgde de tombola en ook de dochters werden vrijwillig verplicht om mee te helpen. Ook het clubblad werd in huize Munniksma vervaardigd met behulp van de kopieermachine van Hoogovens. Na zijn pensionering was het gemis van de kopieermachine het enige wat hij miste van zijn werk...

Bestuursfuncties

In 2002 klopte Henk Marinus, toen werkzaam en woonachtig in Noord-Holland, aan. Of hij een functie in het District ambieerde. Dat wilde Sjoerd best wel, want met name het organiseren van shows beviel hem goed. Het was ook in deze periode dat hij door een medebestuurder op de vingers getikt werd omtrent zijn soms ietsje pietsie lastige wijze van communiceren. "Je mag niet van iedereen verwachten dat ze je in één keer begrijpen...." was het wijze advies, "Je bent Grutte Pier niet...!" Of Sjoerd hier ook maar iets van geleerd heeft, daar moeten de huidige medewerkers van de bondsshow maar over oordelen..., want vier jaar later werd Sjoerd gevraagd om zitting te nemen in het hoofdbestuur, als commissaris en daarmee verantwoordelijk voor de bondsshow.

Het mooiste van de bestuurstaak was het organiseren. Vooral het van te voren uitdokteren van een plattegrond, het improviseren wanneer zaken toch anders lopen, enzovoort. De openingsdagen zelf, wanneer alles liep, vond Sjoerd veel minder interessant. Veel werd er van hem gevraagd bij de overgang van Apeldoorn naar Zwolle. Een hele klus, omdat de IJsselhallen onbekend terrein waren. In de Americahall

De

osel

kende Sjoerd elke meter, wist elk stopcontact bij wijze van spreken te vinden.

Kroon op werk

De Mondial zou de kroon op zijn werk worden. Alle soorten shows al eens georganiseerd, maar nog nooit een Mondial. Daarvoor wilde Sjoerd nog wel een jaar als hoofdbestuurder bijtekenen. De Mondial werd echter geen hoogtepunt. De gezondheid liet Sjoerd al enige tijd in de steek en juist tijdens de opbouw van de Mondial sloeg het noodlot toe. Een galblaasontsteking, gevolgd door een spoedoperatie maakte dat alles anders liep. Vlak voor de opening heeft Sjoerd zichzelf uit het ziekenhuis ontslagen, vast en zeker tegen het advies van de artsen in, maar het bloed kruipt.....

Na de Mondial besloot Sjoerd om terug te treden. Dat betekent dat we afscheid nemen van een markant en bevlogen bestuurder en daarmee ook van Alie, de drie kinderen, schoonzons en kleinkinderen, die ook tijdens de Mondial allemaal in touw waren in de voorbereiding en tijdens de openingsdagen. 's Middags na de AV wordt de familie Munnikma een receptie aangeboden waar een ieder afscheid kan nemen.

Afscheid?

Nee, kort geleden is Sjoerd gevraagd om de voorzittershamer van Huygen Fauna weer op te pakken en heeft hier "Ja" tegen gezegd. Daarnaast blijft Sjoerd penningmeester van COM NL, zodat hij nog steeds tijd tekort komt voor zijn tweede hobby, postzegels verzamelen en we hem in vogelland nog vast tegen zullen komen.

Oant Sjen, Sjoerd. <

Sjoerd, wereldkampioen in 2017

Internationale vogelmarkt "Vogelweelde"

EXPO Assen, De Haar 11, 9405 TE ASSEN
Uitstekend bereikbaar door de ligging aan de A28.
Afslag 31a Assen-zuid

Zaterdag 26 oktober a.s.

Meer informatie en plaatsreservering via markt@vogelweeldemoppel.com
Telefoon van 19:00 - 21:00 Alwin Smit 06 36594763 of Cor Schipstra 06 14891576

De vogelmarkten worden gehouden
op de 4de zaterdag van maart en oktober

100% Natuurlijk op oregano basis

ROPA BIRD

- Maag-darmgezondheid
- Veren & huid gezondheid
- Luchtwegen gezondheid
- Algemene gezondheid

www.ropastore.com Tel: +31 (0)75 614 41 43
E-mail: info@ropastore.com

Keurmeester nr. (106)

Sinds het overlijden van mijn vader, nu twee jaar geleden, is voor mij de aardigheid wat van de vogelliefhebberij af. Dat vertaalt zich in het houden van minder vogels. Zeker de helft van mijn hokken staat leeg. Nu heb ik genoeg kooien en volières, dus het is niet zo dat ik zonder vogels zit, maar het enthousiasme is niet meer wat het tot voor een paar jaar geleden was.

En dat is vreemd, want mijn vader woonde de laatste twintig jaar van zijn leven in Spanje en had al tijden geen vogels meer. Toch kwam in elk bezoek, elk telefoongesprek, elk mailcontact, die ene vraag naar voren: hoe is het met de vogels? Hokken bouwen, aankoop en verkoop, kweek, selectie en shows; alles kwam voorbij. Jarenlang stuurde het bondsbureau, in ruil voor het schrijven van deze maandelijkse column, Onze Vogels naar mijn vader (waarbij het altijd mijn grote frustratie was dat hij hem in Spanje eerder in de bus had dan ik in Drenthe).

Ik heb het vogelvirus van mijn vader, waarbij van mijn moeders kant de liefde voor het houden van kleindieren is ingekruist. Dat heb ik dan weer van haar vader. Mijn jongste herinnering aan mijn vader is het samen verzorgen van zijn vogels. Mijn moeder zegt nog altijd: „Je wist er al heel jong net zoveel van als je vader.”

Ik moest daar altijd om lachen, maar een halve eeuw later zit dat

delen van de vogelliefhebberij veel dieper dan ik dacht. Vogels houden verbindt. Dat ondanks alle verschillen die in de loop van een leven de kop opsteken mijn vader en ik elkaar in het houden van vogels bleven vinden. In zijn vogelverblijf is de vogelliefhebber een zelfstandige zonder personeel. Hij of zij doet het zelf, maar eenmaal buiten de kooi wordt de liefhebberij gedeeld met gelijkgestemden. In bondsverband, speciaalclubs, afdelingen en besturen, op verenigingsavonden, vogelmarkten en –tentoonstellingen. De vogelliefhebberij is een sport die met gelijkgestemden wordt gedeeld. De slogan van de NBvV ('De NBvV, dat zijn wij samen') blijkt opeens erg treffend. Vogelhouders zijn fatsoenlijke mensen, tevreden met wat vogels in een kooi. Het voelt onrechtvaardig als een liefhebber uit mijn kenniskring deze zomer op relatief jonge leeftijd overlijdt. Om mijn vader te citeren: „Daar wordt niet naar gevraagd.” Als vogelhouders zijn wij onderdeel van de levenscyclus. Wat dit jaar niet is gelukt, lukt het volgende kweekseizoen misschien wel en je wilt zo graag dat dat altijd door kan gaan.

Deze maand ben ik in Spanje om daar wat van mijn vaders spullen op te halen. En als ik dan tussen zijn sinaasappel-, olijf- en vijgenbomen doorloop, hoor ik zijn stem: hoe is het met de vogels? „Goed pa, het is niet meer zo'n gekkenspul als een jaar of wat geleden, maar ik zet nog wel even door.”

Louis van Keelkhoven
keurmeester

Gehu Kooien

vraag documentatie aan bij:

Gehu kooien Transportweg 9 7442 CT Nijverdal Telefoon 0548-616187 E-mail: gehukooien@gmail.com Internet: www.gehu.nl	Vertegenwoordiger België Vogelcentrum Huysmans Turnhoutsebaan 195A 2480 Dessel Telefoon: 0032(0)14-378140 GSM: 0032(0)475-554981
---	---

VAN KEULEN KOOIEN

• BROEDKOOIEN • VERKOOPKOOIEN • ZIEKENKOOIEN • VOGELPOSTERS •

Van Keulen heeft een uniek kooienprogramma voor de liefhebber en de handel. Uitgebreide informatie staat in de gratis folder die u bij ons kunt aanvragen.

Ambachtsweg 20
7442 CS Nijverdal
Tel: 0548 - 612 452
Fax: 0548 - 611 155

WWW.ANIMALPOSTERS.NL • E-MAIL: INFO@ANIMALPOSTERS.NL

Vogelliefhebbers in Nederland

Goed nieuws over "De Vogelwereld" A.O.B.

Steeds meer Nederlandse liefhebbers willen een abonnement op het tijdschrift "De Vogelwereld" van A.O.B. Speciaal voor deze mensen heeft het bestuur een speciale regeling uitgewerkt. Nederlandse liefhebbers kunnen voortaan door slechts 37 euro te storten op het rekeningnummer BE05 7390 1147 2875 - Bic GEBA BE BB een jaar lang ons tijdschrift ontvangen. Gelieve naam en volledig adres te vermelden bij de betaling. Een digitaal proefnummer kan aangevraagd worden op g.vanpeteghem@telenet.be. "De Vogelwereld" verschijnt 11x per jaar. 9x op 48 bladzijden A4 en 2x op 64 bladzijden A4.

KBOF DE WITTE SPREEUWEN

Het meest gelezen Belgisch Ornithologisch tijdschrift, pagina's boordevol informatie over vogels. Voor een jaarabonnement in Nederland gireert u € 38,- via een Europese overschrijving bij de KBC bank. Het IBAN rekeningnr. BE33 7330 0642 3046 en BIC code = KREDBEBB t.n.v. KBOF - Van Paesschen François, Molenheide 8, te B-2870 Puurs. Alle leden ontvangen maandelijks het clubblad van de KBOF, **de witte spreeuwen**. Inschrijvingen en gratis proefnummer op aanvraag bij Achten Paul, Evelaarstraat 78, B 9160 Lokeren België.

E-mail: ledenadministratie@kbof.be
Bezoek onze website <http://www.kbof.be>

Volièrebouw Saman
voor al uw voliëres, hokken en kooien

Wij leveren uit voorraad. U kunt gaan voor zelfbouw compleet of met losse panelen als bouw pakket. Ook verzorgen wij de complete montage indien gewenst. Antraciet, zwart, groen, geanodiseerd en bruto + aluminium hebben wij in het programma. Gaas in diverse maten, kleuren en draaddikte, op maat geknipt na walsen. Diverse soorten en maten plaatwerk zoals kunststof, acp, plexiglas, polycarbonaat en sandwichpanelen om dichte kooien en geïsoleerde nachthokken te maken. Voor meer informatie kijk op: www.volierebouwsaman.nl en bel of mail ons.

GRAUWE POLDER 202 (HAL 2)
4876 NC ETTEN-LEUR | 06 - 51 14 55 25
INFO@VOLIEREBOUWSAMAN.NL
WWW.VOLIEREBOUWSAMAN.NL

Grootste Vogelmarkt van Friesland

Zaterdag 19 oktober 2019

Sportief knooppunt/Sportfun Joure met groot, gratis parkeerterrein aan de Sewei 3, 8501 SP Joure

Inlichtingen:
www.zanglustjoure.nl
vogelmarkt@zanglustjoure.nl
0513 552 102 (na 18.00 uur)

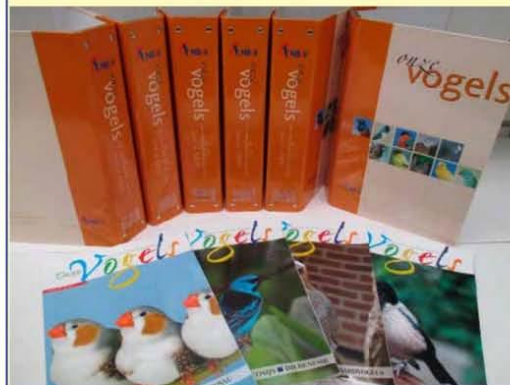
wij passen de marktregels van de NBvV toe!
Organisatie: **Voliëvereniging 'Zanglust' Joure**

Vogelmarkt Vollenhove
Iedere 1e zaterdag van de maand
september t/m april

Godfried van Rhenenlaan 2, Vollenhove
Aanvang 13.00 uur
Informatie: 06 46 46 70 06

Verzamelband Onze Vogels

€ 12,50 per stuk

€ 15,00 voor
2 exemplaren

Bedragen zijn inclusief
verzendingkosten

Bestel nu via
shop.nbv.nl

Universeel verf 2 K, blijft hagelwit en gitzwart
hecht op oude verflagen - is slijtvast en goed reinigbaar
Tevens de volgende producten op geheel natuurlijke basis:

Forto Perfect: Een super vitaminecomplex.
Forto Anti Vampire: het probate middel tegen bloedluis.
Forto Anti Pick: De spray, die 't verenplukken doet stoppen.
Forto Brijlant: De vogelshampoo met natuurlijke herbevetter.

K & K Forto - Dophoeveweg 12 - Epe
Tel.: 0578-613455 E-mail: verkoop@kk-forto.nl Internet: www.kk-forto.nl

Voor al uw vogelbenodigdheden

WIM VAN DE LUSTGRAAF

www.wimvandelustgraaf.nl

ysel

De

**Als eerbetoon aan Piet Onderdelinden
deze prachtige opname van Piet van een
omhoog vliegende forpus.**

De

se!

In memoriam

Piet
Onderdelinden

Turquoise parkiet:

(*Neophema pulchella*)

Algemeen en Historie:

Iedere vogelliefhebber heeft wel een vogel of vogelsoort wat zijn of haar favoriet is, waarom dat zo is, is vaak gevoelsmatig en niet altijd te beargumenteren. Bij mij was het net zo. Mijn oude buurman in Hoogezand had bij aanvang van zijn hobby grasparkieten, maar meer de huis en tuin en keuken vogels, wat betreft de grootte. Hij heeft daar wat kweekervaring mee opgedaan, maar de Engelse Grasparkiet vond hij nu niet bepaald een schoonheid om daar mee verder te gaan. Dus gezocht naar een andere parkietensoort en dat werden uiteindelijk de Turquoiseparkieten.

Hij vond het machtig mooie vogels en deze maakten verder ook geen lawaai; hij had in die tijd een wat moeilijke buurvrouw. Destijds had ik zelf goudagaten en agaten, maar wist toen al gelijk dat er Turquoise's bij zouden komen. Net als mijn buurman was ook ik geïmponeerd door deze prachtige vogels, niet al te groot, geen slopers en verder rustig en schitterend van postuur en kleur. De grootte bedraagt 24 cm (minimum standaard NBvV) en de staart bepaalt ongeveer 40% van de totale lengte.

Foto: Felix Teunissen

Verspreidingsgebied:

Het land van herkomst van de Turquoise parkiet is het zuidoosten van Australië, van zuidoost Queensland tot in de omgeving van Melbourne in de staat Victoria. U vindt in dat gebied talrijke rivieren en riviertjes en mede daardoor zijn er heel veel soorten vogels, zowel exoten als parkieten. Bij de kolonisatie van Australië door de Europeanen was de Turquoise parkiet zeer talrijk en deze vogels werden reeds ontdekt in 1788 en voor het eerst omschreven door ornitholoog Shaw in 1792. Tot 1890 was de Turquoise parkiet zeer algemeen in New South Wales, vooral in de omgeving van Sidney, dat als stad in die tijd natuurlijk nog niet die grootte had van tegenwoordig.

Daarna volgde een dramatische terugloop van de populatie in grote delen van zijn verspreidingsgebied, maar of dat nu geheel op het conto van de nieuwe Australiërs moet worden geschreven betwijfel ik; waarschijnlijk waren er meerdere oorzaken. In de literatuur is daar niets van terug te vinden. De oorzaak van de dramatische terugloop zou nog wel eens zo kunnen zijn, dat hun leefgebied in een betrekkelijk kort tijd ernstig werd aangetast door begrazing in ingevoerd vee vanuit Europa, maar ook door een explosie van aantallen

konijnen, die eveneens met de immigranten mee kwamen en verder mogen we niet vergeten de grote droogte periodes. Deze periodes van droogte komen ook nu nog voor en worden en werden veelal gevolgd door grote bosbranden. In 1911 meldde North dat deze vogels verdwenen waren uit de omgeving van Sidney en dat er in geheel New South Wales geen grote bestanden meer voorkwamen. Het was zelfs zo opvallend, dat Mathews in 1917 liet weten dat de soort in de staten Victoria en New South Wales waarschijnlijk was uitgestorven en er ook een grote terugloop was te bespeuren in de staat Queensland, het noordelijke deel van zijn verspreidingsgebied. Maar de neerwaartse spiraal werd gelukkig omgebogen naar een positieve toename, (hoe en waardoor niet vermeld). Zo werden in 1930 steeds meer aantallen opgemerkt en in de volgende 20 jaren namen de aantallen weer toe in zuidoost Queensland, noordelijk New South Wales en in de omgeving van Sidney. We kunnen gelukkig stellen dat de Turquoise parkieten weer in redelijke aantallen voorkomen in hun oorspronkelijk verspreidingsgebied.

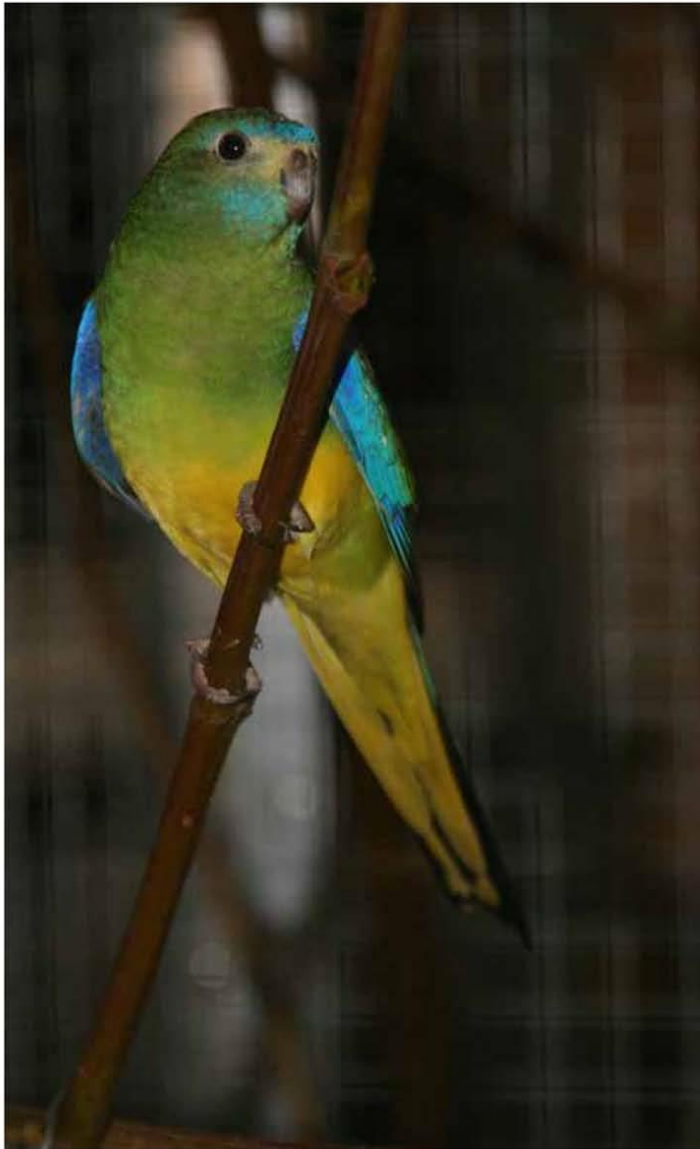
Natuurlijke Biotoop:

Het zijn vogels, die afwisselend voorkomen in savannegebieden afgewisseld met lichte bebossing van hoofdzakelijk

eucalyptus- bomen, verder op beboste weiden op de berghellingen en langs waterlopen. In de grasgebieden vinden zij vooral hun voedsel en in de lichte bebossing beschutting voor hun eventuele vijanden en mogelijkheden om te nestelen.

Men kan deze vogels aantreffen per paar, vooral in de broedtijd, of in familieverband en in groepjes van omstreeks zo'n dertig vogels. Overdag, wanneer het warm is, houden ze zich op in de schaduw van bomen of struiken. De rest van de dag wordt op de grond doorgebracht op zoek naar voedsel: zaden van grassen, brandnetels, distels, vogelmuur. Ze gaat heel voorzichtig drinken voor zonsopgang en bij het vallen van de avond. Het kweekseizoen begint in Australië in augustus en duurt tot in december en wordt soms ook beïnvloed door de regentijd. Het nest bevindt zich vaak in een holte van een boom of in een boomstronk op de grond. Deze holtes kunnen erg diep zijn. Op het vermolmd hout worden vier tot vijf eieren gelegd. Het broeden duurt een twintigtal dagen en wordt alleen door het popje gedaan; ze wordt op het nest door het mannetje gevoerd. Op een leeftijd van ongeveer vier weken verlaten de jongen het nest.

De jongen zijn wat valer van kleur. Het mannetje heeft een beetje rood op de

vleugels. Ze hebben een ondervleugelstreep. Het blauw van de dekveren is bij de mannetjes wat intensiever van kleur. Rond vier tot vijf maanden krijgen de jongen hun volwassen verenkleed.

Sociale eigenschappen:

De Turquoise parkieten zijn over het algemeen rustig, hebben een vrij zacht karakter en zijn verdraagzaam tegenover hun medebewoners in een gezelschapsvolière. Zowel kanaries als exoten, maar ook soortgenoten accepteren elkaar

zonder problemen. Overdag zijn ze niet al te actief. Vaak vertoeven zij op de zitstokken en zitten daar wat te suffen. Op een zonnige dag mogen ze wel graag een zonnebad nemen en van tijd tot tijd ook een bad. Het zijn geen knagers, zodat een buitenvolière ook van hout kan worden opgetrokken. In de ochtend en in de avond zijn ze wel actief; ze vliegen dan veel door de volière of scharrelen veel op de grond. Ook een sterke groenblijvende beplanting is mogelijk, maar niet noodzakelijk. Zelf

had ik het niet, maar heb wel buitenvolières gezien die wel beplant waren en deze misstaan niet in een tuin.

In de broedperiode staat de verdraagzaam tegenover soortgenoten op een beduidend lager pitje en het is dan ook wenselijk de Turquoiseinstellen apart te huisvesten.

Ziekten bij de Neophemaparkieten:

Enkele weken na een vogelmarkt in Meppel grote onrust bij de parkieten, zowel bij de Turquoise als bij de Eleganten. Enkele vogels konden niet meer eten, zij konden geen zaden meer uit het voerbakje opnemen. Hun kop stond wat verdraaid op het lichaam en hun lichaamsfuncties waren helemaal verstoord; ze konden niet eens meer vliegen. Om een verhaal niet al te lang maken, het was een vorm van een virus (PMV3), familie van de Paramyxovirus 1 (PMV 1) welke door de Neophema kwekers "draaihals ziekte" werd genoemd. Het tast het zenuwstelsel aan met draaïneverschijnselen, evenwichtstoornissen en verlammingen. Wedstrijdduiven kunnen het ook hebben, deze worden daarvoor verplicht vóór het vliegseizoen van te voren ingeënt. Het kostte mij in drie dagen tijd acht turquoise en vier elegantparkieten. Balen, balen.

Dankzij leden kwam ik er achter wat daar tegen te doen was en inmiddels pas ik twee maal per jaar een vaccinatie toe: ruim een week voor aanvang van de kweek en ruim twee weken voor aanvang van het tentoonstellingsseizoen met, toen in die tijd, "Columbovac". Het probleem werd op die manier verholpen en gelukkig nooit meer terug gekomen.

Huisvesting:

Mijn buitenvolière had in die tijd een eerste afmeting van ongeveer 4,60 m. lang, 3,00 m. breed en 1,90 m. hoog. Verder ging ik er altijd van uit van veertien kweekkoppels. Buiten het kweekseizoen was deze aluminium volière één grote ruimte en in het kweekseizoen werden door het toe passen van tussenframes (met gaas) opgedeeld in vijf gelijke ruimten van 0,90 x 3,00 x 1,90 cm. waar dan tien kweekstellen werden gehuisvest. Later werd aan de bestaande buitenvolière een uitbouw gebouwd met een afmeting van 2,90 m. breed x 2,40 m. diep x 1,90 m. hoog en verdeeld in een drietal buitenvluchten. Deze uitbouw werd gerealiseerd in hout

en net als de eerste overkapt met een doorzichtige golfplaat. Buiten het kweekseizoen plaatste ik de zitstokken altijd 0,60 m. vanaf de uiteinden (gaas), waardoor de vogels echt een stukje moesten vliegen om van zitstok naar zitstok te kunnen komen. Tijdens het kweekseizoen hetzelfde, ook weer aan de einden van de smalle vluchten, zodat de vogels opnieuw een stuk moesten vliegen om van zitstok naar zitstok te kunnen komen. Ook de binnenruimte was op dezelfde wijze opgebouwd. Buiten het broedseizoen één grote ruimte van 0,90 x 7,20 x 1,80 m. en tijdens het broedseizoen werd deze weer onderverdeeld in acht gelijke broed-delen van 0,90 x 0,90 x 0,90 m. (tussenwanden van triplex) en dan twee boven elkaar. In totaal dus 7,20 m. lang en met een looppad van 0,60 m. breed. De overige ruimte bij de ingang was voor het broedgedeelte van de kanaries. Eén buitenvolière gedeelte was voor de jonge parkieten met de bovenste binnenruimte; de onderste binnenruimte was voor de jonge kanaries. Deze mochten toch niet naar buiten, het waren agaten- en goudagaten, die wanneer deze in de zon zouden komen, wat verbleken en daar houden de keurmeesters weer niet zo van. In het bovenste broedgedeelte hadden de parkieten toegang tot de buitenvolière om te kunnen vliegen; in het onderste broedgedeelte hadden de parkieten deze mogelijkheid niet. Maar ik heb hun nooit horen klagen. De buitenvolière heb ik nooit beplant, maar er waren wel willekeurige obstakels waar de vogels op plaats konden nemen en het gaf wel enige verfraaiingen te zien.

De Turquoiseineparkieten zijn heel goed aangepast aan het Europese klimaat en kunnen daardoor prima in een buitenvolière worden gehouden, maar een tocht- en vorstvrij nachthok moet natuurlijk wel aanwezig zijn. Een verwarming is doorgaans niet nodig. Zelf gebruikte ik wel een elektrisch straalkachelkje met een thermostaatklokje om de binnenruimte minimaal vorstvrij te houden. De waterfonteintjes kunnen moeilijk tegen vorst. Ze beginnen dan te lekken, met het gevolg dat de vogels dan niet over water kunnen beschikken.

Voeding:

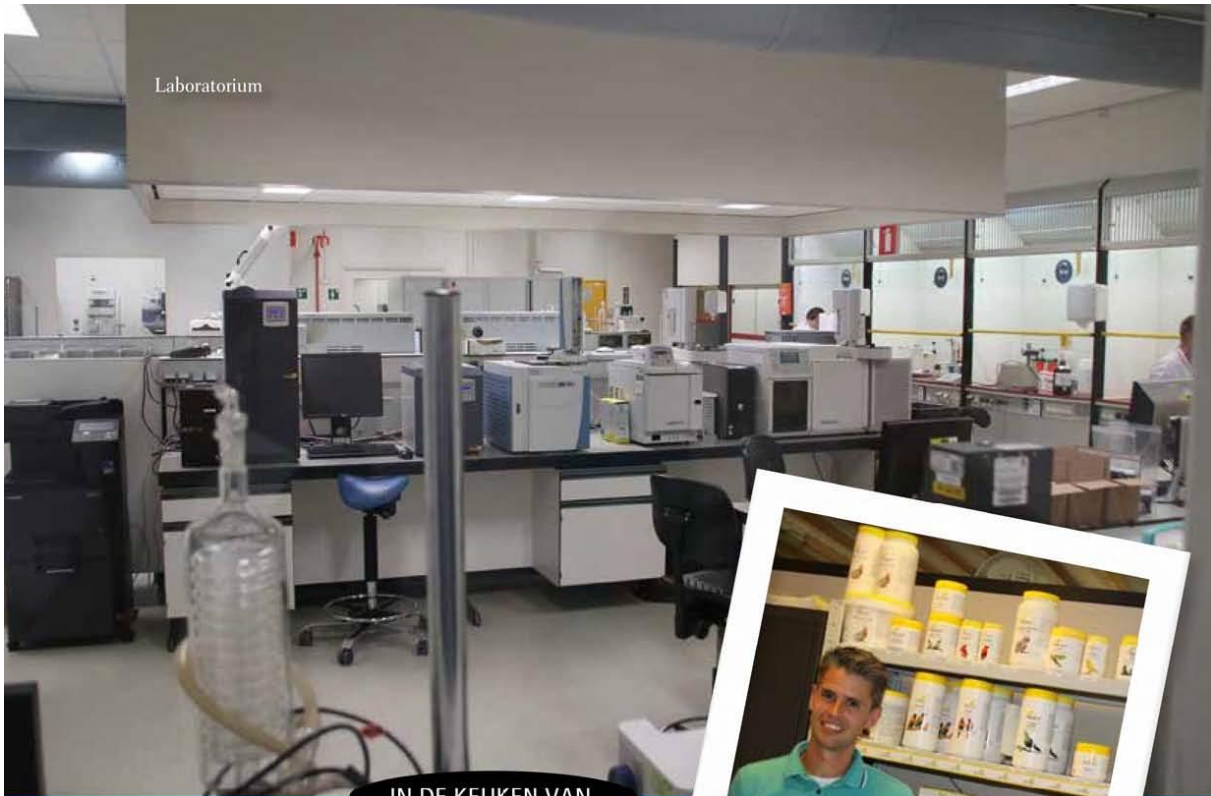
Als hoofdvoer voor de Turquoiseineparkieten zijn er in de handel hele goede zaadmengsels voor

Neophema parkieten voorhanden. Dit zaadmengsel dient u verder aan te vullen met ei- en universeelvoer in een verhouding van één op één en verder vermengd met gekiemd zaad. Ook een zaadmengsels voor grote parkieten kan in aanmerking komen. Buiten de kweekperiode kregen de Neophema's ook een weinig krachtvoer en gekiemd zaad gelijk aan mijn kanaries. Als bodembedekking in de broedruimte maakte ik gebruik van metselzand (scherp zand) aangevuld met schelpenzand en beukensnippers. Deze laatste meer voor het opnemen

van vocht uit de ontlasting. Als groenvoer gebruikte ik vogelmuur, doorgeschoten slaplanten en de bladeren van de paardenbloem. Deze laatste bevat weinig vocht maar daarentegen wel veel bladvezel en de parkieten en kanaries namen dit goed op en misschien nog wel het belangrijkste, zij voerden het bijzonder goed op aan de jonge vogels. Maar er stonden ook regelmatig vers geplukte grassen of onkruidplanten op het menu. Vanzelfsprekend is en was er altijd een bakje grit en maagkiezel beschikbaar, evenals dagelijks schoon bad- en drinkwater. <

Foto: P.v.d.Hooven

Laboratorium

IN DE KEUKEN VAN

Beaphar

TE RAALTE

Ruben Zwijnenberg voor een gedeelte van het assortiment

Beaphar is reeds vele jaren actief in de vogelliefhebberij, zij het niet zo bekend als sommige andere merken. We kennen Beaphar onder andere van de rode kleurstof voor kleurkanaries. Liefhebbers van hoenderachtigen kennen het product 'sivo start' voor het opfokken van kuikens die net uit het ei gekropen zijn. TEKST EN FOTOS: H.BRANJE

Jeugdlid

Het bedrijf Beaphar is van oorsprong een farmaceutisch bedrijf, opgericht in 1942 door Bernard Aa (Bernard A Pharmacie). De vlooiendaak is het artikel waar Beaphar met name groot door is geworden.

Terug naar onze vogels. In 2006 heeft Beaphar het bedrijf 'Avesproduct bv' kunnen overnemen van Peter Holsheimer. Holsheimer was, voordat hij zich zo'n dertig jaar geleden helemaal toelagde op Avesproduct, wetenschappelijk voedingsonderzoeker op het pluimvee instituut Spelderholt in

Beekbergen. Veel van de kennis die hij opdeed bij de voeding van pluimvee kon door hem toegepast worden bij het produceren van voeders voor allerlei soorten vogels. Van kolibrif's en kanaries tot roofvogels. Veel vogelliefhebbers zullen zich zijn stand herinneren op de bondsshow's in Zutphen en Breda/Apeldoorn. Beaphar brengt deze voeders op de markt als 'Aves new products'. De verkoop wordt geleid door Ruben Zwijnenberg. Ruben is een enthousiast vogelliefhebber die al sinds z'n jeugd vogels gehouden en gefokt heeft.

De laatste aanwinst is Avian Bird Food Products. Dit bedrijf werd in 2015 overgenomen van Texelaar Udo Eelman. Avian is ook al jaren een vaste standhouder geweest op de landelijke shows van de NBvV en de toenmalige ANBvV.

De

osel

Mengerij voor productie van Aves en Avian producten

Omdat bovenstaande bedrijven zich richten op de voeding van vogels, kwamen er in het assortiment dubblures voor. Soms heel interessant omdat 'meerdere wegen naar Rome' kunnen leiden. Marijke Weij is voedingsdeskundige van Aves New Products en draagt zorg voor het gamma producten en het up-to-date houden van de bestaande voeders en het ontwikkelen van nieuwe producten.

GMP

Er worden steeds hogere eisen kwaliteitseisen gesteld aan de productie van diervoeders. Beaphar is GMP gecertificeerd. GMP staat voor Good Manufacturing Practice. Concreet betekent dit dat in de GMP norm van A tot Z is vastgelegd hoe een product is samengesteld en geproduceerd. En dat zorgt dan voor een vaste, hoge kwaliteit. Ook de wet- en regelgeving wordt steeds strenger en ingewikkelder. Zowel voor ons eigen land als voor het buitenland.

Export

De georganiseerde vogelliefhebberij in ons land en bij onze zuiderburen is al sinds verschillende jaren in mineur. Er treedt een sterke vergrijzing op. Dat is natuurlijk heel jammer en onze Bond wil alles uit de kast halen om een kentering te realiseren in deze teruggang. Een bedrijf als Beaphar kijkt, voor haar eigen toekomst, nadrukkelijk over de landgrenzen heen. In landen als India, Dubai, Korea en Turkije groeit de vogelliefhebberij explosief. Het bedrijf heeft inmiddels eigen vestigingen in

Duitsland, Groot Brittannië, Frankrijk, Polen, Hongarije, Italië, Spanje en Noorwegen. Er zijn joint-ventures in Oost Europese landen. Maar ook het Midden Oosten en Azië behoort tot de afnemers, zoals Dubai en Korea. Leuk om te vermelden is dat er tegenwoordig Lorinectar geëxporteerd wordt naar Indonesië, een land waar de lori's volop voorkomen in de vrije natuur.

Productie

De productie van de Aves New Product vindt in Raalte plaats op een locatie die gescheiden is van de andere productie-locaties. We hebben het hier in principe over heel specialistische voeders die bestemd zijn voor specifieke vogelsoor-

ten (bijvoorbeeld fruitpate, universeelvoer, nectar, lorivoer) of soorten voer die niet in zeer grote hoeveelheden aan de vogels verstrekt worden (zoals eivoer). In de productieloods staan tientallen ingrediënten voor de verschillende voeders op de rekken. Bijvoorbeeld specifieke vitamines, sporenelementen (onder andere ijzer, koper, zink, mangaan, selenium), macromineralen (calcium, fosfor, magnesium, natrium), prebiotica, probiotica.

De voeders worden aan de hand van recepten gemaakt en vervolgens uitgepompd in kleinere of grotere plastic potten. De potten worden voorzien van een etiket waarop allerlei zaken vermeld staan betreffende de inhoud. Elk land vereist z'n eigen specifieke etiketten die moeten voldoen aan de regelgeving van het betreffende land. Dat is een hele uitdaging waar de afdeling export dagelijks mee bezig is.

Toekomstvisie

- Men wil in Raalte het assortiment verder uitbreiden met specifieke producten voor de vogelhouder.
- De export wordt steeds belangrijker, bijvoorbeeld de Zuid-Europese landen
- In Nederland wil men zich nadrukkelijker presenteren op de grote vogelshows om meer in contact te komen met de vogelliefhebbers. Ook online zal men meer contact gaan zoeken met de vogelliefhebbers. <

Inpakken en wegwezen

Toco toekan

Waarom zijn vogels toch zulke unieke wezens?

Tekst: Piet Rozendaal

Hoe houden vogels zich koel tijdens de zomer.

Het tegenovergestelde van extreme winters zijn de zinderende zomerdagen. Hier zijn de meeste vogels ook goed op aangepast en hebben ze zowel fysieke kenmerken als gedragskenmerken die hen helpen de hitte te weerstaan.

Vogels hebben van nature een hogere lichaamstemperatuur dan vele andere wezens. De optimale lichaamstemperatuur voor de verschillende soorten is gemiddeld zo'n 40 graden Celsius. En het vreemde is, al hebben ze het zo warm, dat vogels niet zweten. Vogels hebben namelijk geen zweetklieren. Maar ze zijn fysiek toch dusdanig geëvolueerd dat ze zich goed kunnen aanpassen aan verschillende temperaturniveaus; hun gedrag helpt ze dan ook zich koel te houden.

Hoe koelen ze dan hun lichaam?

Op warme dagen hebben vogels verschillende manieren om hun lichaamstemperatuur te reguleren en te beschermen tegen oververhitting. Dat doen ze onder andere door snel in te ademen en te hijgen, vergelijkbaar met een hond. Het grootste deel van de zuurstof die zij innemen wordt op deze manier gebruikt om te koelen. Deze snelle ademhaling geeft een grotere warmteafvoer dan een regelmatige ademhaling. Het hebben van naakte huidgedeeltes op de poten, tenen en gezicht leidt eveneens tot meer warmteverlies dan de met veren bedekte delen mogelijk maken. Zelfs kleine stukjes, zoals een naakte oogring, helpen mee om warmte af te geven. Wanneer er een koele bries enige verlichting geeft, is het hebben van een verenpak ook een voordeel: veren kunnen wijder uitgezet worden dan haren, waardoor het lichaam ook gemakkelijker gekoeld wordt. Ook fladderen met de vleugels laat de lucht circuleren zodat deze de

warme huid bereikt. Of ze spreiden hun vleugels uit om hun lichaamstemperatuur te verlagen. Licht gekleurde veren hebben daarbij ook nog een voordeel, omdat zij meer warmte weerkaatsen.

Sommige tropische vogels, met name toekans, hebben grote snavels met een ruime bloedtoevoer. Op een warme dag, kan de vogel de bloedtoevoer naar de snavel verhogen om zo de warmte afgifte te verhogen. En wanneer de temperatuur lager wordt de doorbloeding vertragen om warmte vast te houden.

Gedrag

Hoe een vogel zich gedraagt, kan ook van invloed zijn op zijn lichaamswarmte. Vogels zullen vaak hun dagelijkse activiteiten aanpassen aan het klimaat. Op een zeer warme dag of in warmere klimaten zijn de vogels meestal minder actief tijdens het heetst van de dag en actiever wanneer de zon lager staat en de lucht koeler is. Ze zijn dan

De

osel

ook meestal in de schaduwrijke gebieden te vinden tijdens het heetst van de dag, in het bijzonder in de buurt van waterbronnen en laag bij de grond. Want hoe meer lagen van takken en bladeren ze boven zich hebben, hoe meer warmte wordt geabsorbeerd. Veel vogels migreren tijdens de seizoenen dan ook, wanneer het weer aan het opwarmen is, naar koelere locaties op de noordelijke breedtegraden. Evenzo zullen vogels die leven in bergachtige gebieden grotere, koelere hoogten opzoeken, terwijl de vogels in de laaglanden zich terugtrekken in diepere schaduwrijke, beschutte gebieden. Daarentegen zweven roofvogels op de heetste dagen vaak op grotere hoogtes. Ofschoon ze dit gedrag niet uit de zon houdt zijn de lucht temperaturen hier veel koeler. Daarnaast zullen veel vogels ook meer baden om hun lichaam te koelen met water; watervogels zullen vaker duiken.

Omdat vogels zoveel manieren hebben om zich koel te houden, zelfs op het heetst van de dag, moeten we ze als vogelaar ook helpen om de hitte door te komen. Zorg voor een met schoon, vers water gevuld bad voor je vogels om te drinken en te baden. Op het heetst van de dag zal dit water snel kunnen verdampen, dus houdt het regelmatig gevuld. Plant inheemse bomen en struiken van verschillende niveaus rondom je volière om schaduw en beschutting tegen de hete zon te bieden. Ook voldoende voeding is belangrijk bij warm weer, zodat het niet nodig is om oververhit te raken door het zoeken naar voedsel tijdens warme zomerdagen. <

Badderende fife fancy

Hijgende Maleise boomekster (Dendrocitta occipitalis)

**50^E LANDELIJKE SHOW
PARKIETEN SPECIAAL CLUB
2019**

Clubgebouw De Soester Vogelvrienden
Molenstraat 8d te Soest

Inschrijving sluit op 14 september 2019
Inbrengen woensdag 25 september
Keuring donderdag 26 september

Tentoonstelling open voor publiek
Vrijdag 27 september van 19.30 tot 22.00 uur
Zaterdag 28 september van 10.00 tot 16.00 uur

Toegang Gratis

Meer informatie of inschrijven:
www.parkietenspeciaalclub.nl of Facebook
of mail naar tt@parkietenspeciaalclub.nl

**PARKIETEN
SPECIAAL CLUB**

Studieclub "Onder Vrienden Opgericht (OVO)"
C.O.M. TENTOONSTELLING 2019
voor kleur- en postuurkanaries

Datum: vrijdag 25 oktober (20.00-22.00) en zaterdag 26 oktober (10.00-15.00)

Plaats: Ontmoetingscentrum "Het Anker"
Adres: Voorsterweg 36, 8042 AD Zwolle

Sluitingsdatum inschrijving 12 oktober - Inbrengen op 23 oktober

Inschrijfformulier en informatie:
Kees van Maanen,
Descartesstraat 7, 7323 HX Apeldoorn.
Tel. 055-3665628
c.vanmaanen@hotmail.nl - www.Studieclub-OVO.nl

VERKOOPKLASSE IS AANWEZIG EN IS GRATIS!!

NIEUW www.tauros-diagnostik-shop.de

Geslachtsbepaling vanaf € 8,99

aanmelden bestellen betalen opsturen resultaten

Arriciato Gigante

Een markant postuurkanarieras met een interessante geschiedenis

Tekst: JOS WOKKE, MET MEDEWERKING VAN FARZAN BAKHTIARI, FOTO'S PAUL PÜTZ

Geschiedenis

Om een goede omschrijving te geven over dit ras is het zinvol om even de geschiedenis van het ontstaan in te duiken. Eind jaren tachtig begin jaren 90 van de vorige eeuw waren er in het oorspronkelijke ras (de Parijse Frisé) twee stromingen. Het Europees continentale en het zuid Amerikaanse type. Het verschil tussen beiden was dat in Europa de frisé partijen strak omschreven waren. Bij het Zuid Amerikaanse type werden weliswaar eisen gesteld aan de frisering (deze moest rijk aanwezig zijn) maar minder strak omschreven dan bij het Europese type. Veel meer dan in Europa werd er waarde gehecht aan het formaat. Hoe groter hoe mooier en hoe meer kans op hoge punten. De frisering moest rijk aanwezig zijn maar in allerlei variëteiten. De mantel mocht zich uiten in de vorm van een mantel als rozet maar ook als iets dat het midden hield tussen rozet en mantel. De kopfrisering moest rijk zijn en wanneer de kraagbevedering doorgroeide tot boven

het hoofd was dit geen probleem. De in Europa en bij de COM gevraagde kraag was daardoor niet meer als zodanig bij veel vogels te herkennen. Doordat de grootste vogels, mits rijk gefriseerd, het hoogst in de punten vielen werd er daardoor nog meer gericht op formaat gekweekt dan in Europa. De vogels werden steeds groter dan in Europa. Dit was een aantal fokkers in Italië niet ontgaan. Zij togen naar Brazilië waar het Zuid Amerikaanse type Parijse Frisé veel gefokt werd. Zij namen een groot aantal vogels mee. Wat zij verzuimden was om te kijken of de frisé partijen in overeenstemming waren met wat in Europa en ook bij de COM gevraagd werd.

De vogels waren veel groter dan die in Europa en rijk gefriseerd. Vooral de kop was imponerend. Met deze vogels werd gefokt. De jongen werden als Parijse Frisé ingezonden op de Mondial. De verwachtingen waren hooggespannen. Het werd echter een deceptie. De vogels werden gedrukt op de kraag die doorgroeide in de vorm van een helm

tot over de kop; op de mantel die niet symmetrisch was; op de borstfrisering die niet naar elkaar toe krulde en op de flanken die niet naar de rug maar omhoog naar de schouders groeiden. Uiterlijk mooie vogels waar echter geen punten aan gegeven werden. Voor een aantal fokkers reden om de koppen bij elkaar te steken. Over twee zaken waren zij het eens.

- 1) Dat het vogels waren met een heel mooie imponerende verschijningsvorm
- 2) Dat de aftrek van punten terecht was, omdat de frisering niet voldeed aan de eisen gesteld aan die van de Parijse Frisé.

Arriciato Gigante Italiano

Er ontstonden twee richtingen binnen deze groep. Er waren er die vonden dat de frisering van de Parijse Frisé op het niveau van deze vogels gebracht moest worden. Maar er waren ook fokkers die vonden dat met name de kopfrisering zo mooi en speciaal was dat het

Italiano (AGI)

eeuwig zonde zou zijn deze verloren te laten gaan. Deze laatste groep besloot om een nieuw ras te fokken. Omdat het een groot Italiaans gefriseerd ras zou worden, werd besloten dit ras de naam Arriciato Gigante Italiano te geven wat zoveel betekend als grote Italiaanse gefriseerde. Bij de doelstelling werd gekeken naar de voorhanden zijnde vogels. Maar vooral waarin deze verschilden met de eisen gesteld in de toenmalige standaard van de Parijse Frisé.

De verschillen waren.:

- 1) De kop. Bij de Parijse frisé mocht deze best rijk gefriseerd omhoog of omlaag krullend zijn maar de kraag moest duidelijk als zodanig herkenbaar aanwezig zijn. Bij de AGI groeit de kraag door tot in de vorm van een helm over de kop.
- 2) De mantel. Bij de Parijse Frisé moet de mantel symmetrisch doorlopen over de hele rug. Bij de AGI moest dit een mantel in de vorm van een rozet worden.
- 3) De borstkrullen. Deze krullen bij de Parijse Frisé van buiten uit naar elkaar toe. Bij de AGI moeten deze vanaf het onderlichaam zonder onderbreking tot over de borst omhoog friseren.
- 4) De flanken. Bij de Parijse Frisé krullen de flanken naar de rug, bij de AGI omhoog naar de schouders.

Ontwikkeling AGI

Bij het bepalen van de fokrichting van de AGI werd besloten deze verschillen als kenmerk voor de AGI bepalend te laten zijn. Het ras ontwikkelde zich in Italië gestaag. In de negentiger jaren van de vorige eeuw werd het ras erkend door de COM. Geleidelijk ontstond ook buiten Italië interesse voor dit ras, maar een rem op een snelle verspreiding was de prijs. AGI's zijn kostbare vogels en begrijpelijkerwijs durft niet iedere fokker het aan om een grote investering te doen in een vogel die maar een beperkte levensduur heeft. Ook in Nederland deden de vogels hun intrede. Zelf was ik in 2010 de eerste die AGI's

op de bondshow bracht, vogels van 91 punten. De nakweek had feitelijk bijna alle kenmerken die een AGI moest hebben. Wat beter kon was de frisering vanuit de kraag die meer over de kop kon lopen. Omdat door het niet voldoende aanwezig zijn hiervan de vogels telkens als Parijse Frisé beoordeeld werden heb ik tijdelijk de moed opgegeven. Met de gedachte dat ik beter de draad weer op kon pakken zodra de AGI meer geshowd zou worden. Er zijn daarna gelukkig in ons land AGI's gefokt aan een prima kwaliteit. Helaas hebben vele daarvan hun weg voor veel geld naar het buitenland gevonden.

Vererving

Van de vererving bij de postuurkanarie is eigenlijk maar weinig bekend. Samen met een vriend Farzan Bakhtiari, tevens frisé kweker, zijn er wat proefparingen opgezet. Wat voor de gefriseerde rassen allemaal wel geldt is dat frisering intermediair vererft. Dat wil zeggen dat bij een paring van een glad bevederde vogel aan een gefriseerde vogel de eerste generatie vogels zal laten zien met kenmerken van beide ouders. Uiterlijk is een lichte frisering te zien. Of zoals je wilt een vogel die niet goed glad bevederd is. Bij een paring van de vogels uit de eerste generatie is de uitkomst 25% glad bevederd, 25% gefriseerd en 50% half glad of half gefriseerd. Over hoe de diverse frisé partijen tegenover elkaar vererven is weinig bekend. Uit onze proefparingen bleek dat bij een kruising van een vogel met een kraag die

boven de kop doorgroeit en een normale kraag, alle jongen een normale kraag hadden. Het is dus waarschijnlijk dat een doorgroeiende kraag recessief is aan een gewone kraag. Een rozet tegen een doorlopende mantel gaf enkel mantels die het midden hielden tussen een rozet en een doorlopende mantel. Dit vroeg om een paring tussen de jongen onderling. Uit deze paring werden jongen met zowel een rozet als met een doorlopende mantel geboren. Het merendeel had een mantel tussen een rozet en een doorlopende mantel. Met aan grote zekerheid grenzende waarschijnlijkheid vererven de mantels intermediair. Farzan heeft voor de vererving van de flanken een AGI met een Noord-Hollander gekruist: alle jongen hadden flanken die naar de rug en dus niet naar de schouders krulden. Waarschijnlijk vererven de flanken die naar de rug krullen dominant ten opzichte van flanken die naar de schouders krullen. Borstkrulveren: bij een kruising tussen borstfrisering die omhoog krult met een die naar elkaar toe krult, krullen de buitenste veren naar elkaar toe; de binnenste omhoog. Waarschijnlijk vererven deze intermediair. De term 'waarschijnlijk' heb ik gebruikt bij die kruisingen waarvan maar één paring gedaan is. 'Met aan grote zekerheid grenzende waarschijnlijkheid' is het resultaat van drie generaties. Dit overwegende is het wellicht verstandiger is om, wil je AGI's kweken, dit voornamelijk te doen met vogels die de meeste kenmerken van een AGI hebben. Natuurlijk zal er uit vogels die recessief alle AGI-eigenschappen bij zich dragen gerust wel eens heel behoorlijke AGI vallen. (Dus uit een paring van vogels die de AGI-kenmerken uiterlijk missen). Maar de kans om de goede raszuivere AGI met alle kenmerken vast te leggen zal op den duur meer succes hebben als er uiterlijk op deze kenmerken geselecteerd wordt.

Zelf gaan wij nog even door met onze proefparingen en hopen te ziejntertijd een beter beeld van de vererving te kunnen geven. <

Geef je vogels een paar takjes vogelmuur en ze zullen er meteen van gaan eten. Zelfs vogels die nog nooit vogelmuur gegeten hebben zullen snel gaan snoepen van de zaadjes en het groen. Het lijkt wel of onze vogels begrijpen dat vogelmuur goed voor hen is.

Tekst en foto: PETER ROMANS

Vogelmuur

= Powerfood voor vogels!

Bijzonder!

Maar wat is er dan zo bijzonder aan vogelmuur? Dat wilde ik dan wel eens weten! Een ingewikkelde materie zo bleek. In dit artikel zal ik proberen het hopelijk voor eenieder begrijpelijk uit te leggen.

Vogelmuur is een lage eenjarige plant uit de anjerfamilie met de wetenschappelijke naam *Stellaria media*. De plant groeit het gehele jaar door en is vaak wijd vertakt maar wortelt niet diep. De tot 40 cm lange stengels zijn groen of rood. De blaadjes van ongeveer 7 mm zijn groen en rond met een spitse top. Op akkers, in weilanden en in tuinen zijn de groene planten met de kleine witte bloempjes te zien. Het is een heel algemeen voorkomende plantensoort. De laagblijvende tere planten kunnen behoorlijke oppervlakten bedekken.

Ze ontstaan steeds weer opnieuw uit het vele zaad dat ze maken. De kleine witte bloemetjes staan breed open. De helmknoppen kleuren eerst rood en rijpen dan verder. Het vruchtbeginsel groeit uit tot een doosvrucht waaruit de vele donkerbruine zaden vrijkomen. Vogelmuur houdt van een open vochtige voedselrijke (stikstofrijke) grond en een omgewerkte bodem. Muur kan behoorlijk dichte pollen vormen en vooral op akkers en in gazons kan de muur zich tijdens de wintermaanden sterk uitbreiden. De grasgroei staat bij lage temperaturen stil terwijl het vogelmuur zich bij diezelfde temperatuur wél kan uitbreiden. Zodoende is vogelmuur ook wel aan te merken als een veel voorkomend onkruid. Zowel de groene delen als de overvloedige aantallen zaadjes van het vogelmuur dienen het hele jaar door als voedselbron voor allerlei wilde vogels.

Vandaar ook de naam: vogelmuur. Veel liefhebbers zullen bekend zijn met vogelmuur. Toch niet allemaal? Daarom enkele foto's bij dit artikel, voor het: "O, ja dat plantje" effect. Maar niet alleen de wilde vogels, ook onze gedomesticeerde vogels zijn dol op muur. In de groene planten en in de zich ontwikkelende zaden zitten erg veel goede stoffen zoals koolhydraten, vitamines en fyto-chemische stoffen, maar ook aminozuren en amiden. Amiden zijn aminozuren in opbouw. Aminozuren en amiden zijn de bouwstenen voor het opbouwen van allerlei soorten eiwitten. Nu, voor onze vogels zijn aminozuren en amiden belangrijk.

Eiwitbehoefte

Vogels hebben net als alle andere levende wezens een grote eiwitbehoefte. Eiwitten zijn onder andere nodig voor

De /

osel

bouw en vernieuwing van organen en spieren, voor weefselopbouw, dus voor groei. Groei is celvorming. Cellen vormen de basis van alles wat leeft. Alle leven is opgebouwd uit cellen. Een cel is een klein bouwwerk en meet nauwelijks 10 tot 100 micron, een meesterwerk van de natuur. Eiwitten zijn de stoffen in de cel die nodig zijn om de cel te laten functioneren. Ze zorgen voor toevoer en omzetting van voedingsstoffen uit de bloedsomloop, maar ook voor het doorgeven van boodschappen. Sommige eiwitten zijn enzymen die in staat zijn om onbruikbare stoffen om te zetten in stoffen die van belang zijn voor het leven van de cellen.

Eiwitmoleculen zijn vrij groot en opgebouwd uit kleinere moleculen, de aminozuren! Er zijn ongeveer een dertigtal soorten aminozuren waarmee in het vogellichaam eiwitten opgebouwd worden. Eiwitten worden in het vogellichaam dus opgebouwd uit aminozuren en amiden.

Veel van de hiervoor nodig zijnde aminozuren kan een vogel zelf aanmaken, dat zijn de zogeheten niet-essentiële aminozuren (een twintigtal). Maar er zijn ook aminozuren nodig die een vogel niét zelf kan aanmaken, de zogeheten 'essentiële aminozuren' (een tiental). Deze essentiële aminozuren moet de vogel via het voedsel tot zich nemen. Enkele essentiële aminozuren: lysine, threonine, tryptofaan, valine en methionine. De normale zaadmengsels die wij aan onze zaadeters verstrekken bestaan uit gedroogde zaden; deze kunnen absoluut niet voorzien in de behoefte aan essentiële aminozuren die de vogels nodig hebben. Deze essentiële aminozuren halen ze vooral uit jonge groene onrijpe zaden en vers groen. Denk hierbij ook aan het door velen van ons verstrekte kiemzaad in de kweektijd. Een (tijdelijk) tekort aan een van de essentiële aminozuren zal de vorming van de noodzakelijke lichaamseiwitten niet mogelijk maken en kan uiteindelijk de dood betekenen.

Wel, we weten nu dat alle eiwitten worden opgebouwd uit aminozuren (essentiële en niet-essentiële). Deze zijn allemaal bestemd voor allerlei lichaamstaak. Zo zijn er aparte eiwitten voor de spieropbouw, voor stofwisselingsprocessen, voor neurotransmitters, voor afweerstoffen, enzymen maar ook voor

de opbouw van hormonen. Hormonen, dat zijn zeer gecompliceerde eiwitten die wel uit meer dan 200 aminozuren zijn samengesteld.

Essentiële aminozuren en amiden halen de vogels vooral uit halfrijp onkruidzaad en uit groenvoer. Vogelmuur bevat deze veel meer dan andere jonge planten. Dit is de reden waarom vogelmuur door onze vogels, met hun grote eiwitbehoefte, zo graag wordt gegeten. Een vogel heeft nu eenmaal een grote behoefte aan aminozuren en amiden. Na het lezen van dit artikel zul je ervan overtuigd zijn dat het geven van vogelmuur erg belangrijk is voor de gezond-

heid van je vogels. Let er wel steeds op dat de vogelmuur die je verstrekt afkomstig is van "maagdelijke grond". Grond en planten, die niet verontreinigd zijn door schadelijke stoffen zoals pesticiden en gewasverdelgers. Denk er in dit kader ook aan dat vogelmuur schijnbaar ook erg aantrekkelijk is voor plassende honden en daar zelfs ook goed bij gedijt! Maar bedenk wel dat je niet moet overdrijven met het verstrekken van vogelmuur! De darmen moeten niet van streek raken doordat de vogels mét de vogelmuur te veel water binnen krijgen! Je moet in principe niet méér groenvoer verstrekken dan de vogels binnen 'n half uur op kunnen eten. ☺

BONDSMEDEDELINGEN SEPTEMBER 2019

DISTRICT LIMBURG

Op 22 Juni jl. vierde de afdeling Onze Vogels Sittard, S20, hun 60-jarig jubileum. De enige nog in leven zijnde oprichter van de vereniging, Dhr. Math Schreurs, werd op die avond speciaal in het zonnetje gezet. Uit handen van Districtspenningmeester Piet Ubachs ontving hij de speld voor zijn 60 jarig jubileum, en uit handen van Bondsbestuurder Sjaak van Bennekom ontving hij de Speld van Bijzondere Waardering voor zijn bijzondere verdienste voor de vereniging en de vogelsport in zijn algemeenheid.

JUBILARISSEN 40 JAAR:

Math Roberts, Peter Geenen en Theo Boels, afd. Sittard (S20).

JUBILARISSEN 60 JAAR:

Math Schreurs, afd. Sittard (S20).

RECTIFICATIE

Het 'land van vogelliefhebbers' in het augustusnummer was niet Thailand, maar Indonesië!!

In de "Onze Vogels" van augustus vragen jullie om foto's van vogels uit de natuur. Deze foto van een lepelaar heb ik gefotografeerd op het wad bij Terschelling. De vogel was aan het foerageren en stoorde zich totaal niet aan mijn aanwezigheid waardoor ik hem, of haar, mooi kon vastleggen. Roel van der Veen lid van de volière vereniging "Fügelnocht" uit Damwâld

OVERLEDENEN

J. Neelen uit Oud Vossemeer was medeoprichter en oud penningmeester van V.V. "De Vogelvrienden", afd. Oud Vossemeer (O35).

G.W. v.d. Weide, Borculo (N31); J. Luijten, Vlaardingen (V04); A.L. van der Horst, Beringe (M20); H. van Stekelenburg, Bostel (B13); A.D. Donselaar, Vianen (B58); K. Steenks, Hoofddorp (Z15); H.G.H. Stoolhuis, Agelo (O34); P.A. Verachtert, Helmond (H63); J. Kuyt, Katwijk (K01); A. Witjes, Doornenburg (G24); H. Tas, Stadskanaal (S19); A.H. van Onna, Zevenaar (Z09); C. Schouten, Berlicum (M04); A. Kort, Zaandam (Z11); W. den Boef, Zuid Beijerland (P07); W. van Bakel, Heesch (R11); W.M.M. van Iersel, Udenhout (U07); P. van Doremalen, Eindhoven (E25); J v.d. Heyde, Duizel (E38).

Wij wensen alle nabestaanden veel sterkte bij het verwerken van hun verlies.

ERELEDEN

L.M.G. Bertina, C. van Elven, H. de Geus, R. Grefhorst, J. Heesakkers, H.P.G.M. van Hout, J.A.M. Kerkhof, P.J.F. Klörens, T.J. Koenen, C.G. Maandag, H. Marinus, Mr. H.J.M. Stijnen, P. Stijnen, H.K. v.d. Wal, C.W. Westland, W. Zijlstra.

LEDEN VAN VERDIENSTE

J. v/d Beek, E.B.A. Berns, T. Bielderman, K. Bink, B. Bosch, H. Branje, A. Castermans, R. van Dijk, A. Gort, P. Hagenaars, K. Haisma, B.A.M. Horsting, A.J. Houtkooper, H.F.M. Jansen, J.M.C. van Kempen, G. Koenderink, J. Kreijveld, C.H.M. van der Linden, H.W.J. v/d Linden, C. van Lunteren, A. Mertens, A. van Mingerot, A.P.F. van Niel, P. Ooijen, C. van Oosterhout, J. Perdon, H. van Seggelen, R. Steenbakkers, H. Suichies, W.A. Tolman, P.v.d. Tuin, J. Wijnhoven, H. Houwenaar, K. Zegelaar.

DE BONDSRAAD IS ALS VOLGT SAMENGESTELD

Hoofdbestuur

Voorzitter: Klaas Snijder, tel. 0513-416610, E-mail: k.snijder@home.nl

2e voorzitter: Albert Zomer, tel. 0546-456146, E-mail: albertzomer1958@outlook.com

Secretaris a.i.: Sjaak van Bennekom, tel. 035-6562027, E-mail: jvanbennekom@hetnet.nl

Penningmeester: Dirk Verburg, tel. 0113-502676, E-mail: cn.vogel@zeelandnet.nl

Commissaris: Sjoerd Munniksma, tel. 072-5710076, E-mail: s.munniksma@outlook.com

Districtsvoorzitters

Groningen: Wiebe Zijlstra, tel. 0596-622451, E-mail: w.zijlstra@telfort.nl

Friesland: Sicco Veenstra, tel. 0515-

573722/0654351180, E-Mail: siccoveenstra@hotmail.com

Drenthe: Matthijs Slagter, tel. 050-230 81 03, E-mail: m.r.slagter@hotmail.com

Overijssel: Harry Oude Vielink, tel. 0546-622818, E-mail: Yurley2@kpnmail.nl

Gelderland: Wim Theloesen, tel. 0481-375789, E-mail: wim.theloesen@gmail.com

Utrecht: Ronald van der Putten, tel. 06-22399614, E-mail: rvanderputten@ziggo.nl

Noord Holland: Ruud Kok, tel. 06-20302122, E-mail: ruudkok18@gmail.com

Zuid Holland: Kees Diepstraten, tel. 010-5911812, E-mail: cbdiepstraten@gmail.com

Zeeland: Leo Quist, tel. 0166-652150, E-mail: leoquist@zeelandnet.nl

West Noord-Brabant: Jack Burm, tel. 06-22698301, E-mail: j.burm.1@kpnmail.nl

Oost Noord-Brabant: Peter Verkuijlen, tel. 073-5324778, E-mail: pverkuij@xs4all.nl

Limburg: Jan Geenen, tel. 06-48097029, E-mail: j.geenen@home.nl

Voorzitter keurmeestersvereniging

Willem Smit, tel. 06-13782511, E-mail: wsmit63@icloud.com

Voorzitter vereniging speciaalclubs

L. Wooning, tel. 0182-385921, E-mail: Fr.wooning@live.nl

Gelieve correspondentie voor hoofdbestuur en bondsraad naar het bondsbureau te zenden.

VERTROUWENSPERSOON

Jan Perdon, tel. 06-53256215, E-mail: pdteh@home.nl

BONDSBUREAU

Bezoekadres: Aletta Jacobsstraat 4, 4623 ZB Bergen op Zoom. Postadres: Postbus 74, 4600 AB Bergen op Zoom. Telefoon: 0164-235007

E-mail: info@nbvv.nl

Internet: www.nbvv.nl

Het bondsbureau is op werkdagen geopend van 8.30 tot 12.00 en van 13.00 tot 16.30 uur.

SECRETARIAAT KEURMEESTERSVERENIGING

Hans de Boer, Kraatsweg 40, 6712 DC Ede, tel. 06-42812029, E-mail: secretariaatkmv@gmail.com

TECHNISCHE COMMISSIES

Kleur- en postuurkanaries

Rein Grefhorst, Warenargaarde 814, 7329 GS Apeldoorn, tel. 055-5414227, E-mail: r.grefhorst@planet.nl

Tropische vogels en Parkieten

André Gerritsen, Rijnstraat 19, 4031 KK Ingen, tel. 0344-601892, E-mail: a.gerritsen274@upcmail.nl

Zang

Erik Buizer, Suze Groeneweg-erf 430, 3315 XL Dordrecht, tel. 06-36208353, E-mail: e-buizer@hotmail.com

HEEFT U VRAGEN OVER VOGELS?

STEL ZE AAN ONDERSTAANDE SPECIALISTEN:

Harzers en waterslagers: Joop Aelbrecht, Eufraat 3, 1186 JJ Amstelveen, E-mail: Aelbrecht@ziggo.nl

Timbrado's: Harry Smit, Weegbree 11, 3434 ER Nieuwegein, tel. 030-6062046, E-mail: harrysmit44@hotmail.com

Kleurkanaries: Gerard Verhaegen, Schaeplanlaan 9, 4641 BX Ossendrecht, tel. 0164-674433, E-mail: gerard-verhaegen@ziggo.nl

Postuurkanaries: Theo Minten, Mr. Beumerstraat 44, 5986 CE Beringe, tel. 077-3076039 E-mail: thm.minten@home.nl

Europese cultuurvogels en hun bastaarden: Piet de Dreu, Buys Ballotstraat 7, 4462 AM Goes, E-mail: dreupit@kpnmail.nl

Grasparkieten: Jan Bouwmeester, Dahlaveld 1, 2914 CA Nieuwerkerk a/d IJssel, E-mail: jfbouwmeester@hotmail.com

Grote parkieten en agaporniden: Rien Steenbakkers, Dr. Boutkanstraat 1, 5473 AK Heeswijk Dinther, E-mail: riensteenbakkers@home.nl

Zebravinken, Japanse meeuwen en hun bastaarden: Francis Kriesels, Bilderdijkstraat 18, 3202 AE, Spijkenisse, E-mail: francis.kriesels@xs4all.nl

Tropische vogels en hun bastaarden, duiven en kwartels: Pieter van den Hooven, Violonweg 8, 8042 AR Zwolle, E-mail: pieter.hooven@gmail.com

Vruchten-en insecteneters: Rick van Groningen, tel. 06-34200301, E-mail: vangroningenrick@gmail.com

Bij vragen over artikelen in Onze Vogels kunt u informeren via de redactie of het bondsbureau.

SPECIALCLUBS

Voor de liefhebbers van vrijwel elke vogelsoort kent de NBvV een speciaalclub. Het lidmaatschap van de speciaalclubs is in principe voorbehouden aan hen die lid van de NBvV zijn. Onderstaand hun contactinformatie. Verdere informatie kunt u vinden op onze website.

Speciaalclub Europese Cultuurvogels

T. de Boer: 06-13211143 / pomtjepom@hotmail.com

Parkieten Speciaalclub

Frans Broeren: 0165-327156 / secretaris@parkietenspecialclub.nl

Insecten- en Vruchtenetende Vogels

Sytse Andringa: 06-20740012 / secretaris@vogelspecialclub.nl

Japanse meeuwen en overige Lonchura's

H.J. Koelewijn: 033-2983548 / secretariaat@jmc-lonchura.nl

Natuurbroed Gouldamadine

Harry Lutjboer: 06-37437924 / secretaris@sngn.nl

Vorm- en postuurkanaries

G.K.M. Schrupf: 0299-648727 / g.schrumpf@upcmail.nl

Speciaalclub Postuurkanaries

A. Wijdemans: 06-46617558 of 013-5902933 / info@anpv.com

Nederlandse Zebravinken Club

Eric Kuijpers: 073-5210343 / ledenadmin@nederlandsezebravinkenclub.nl

Afrikaanse Prachtvinken

Peter Bredenbeek: 0172-443163 / info@scapnl.com

Speciaalclub Australische Prachtvinken & Papegaai Amadines

Simon Branderhorst: secretaris@prachtvinken.nl

Werkgroep Amerikaanse Sijzen

Dhr. B. Prins: 06-54226003 / a.prins.bp@gmail.com

Nederlandse Kleurkanarie Club

Marga van Eerden: 010-4834226 / nkc-ledenservice@hetnet.nl

Speciaalclub Kleurkanaries

Sjaak Verkoijen: 06-14168732 / info@specialclubkleur.nl

Speciaalclub Zangkanaries NZHU

P.C. Hagenaars: 06-10474218 / piethagenaars@outlook.com

Speciaalclub L.S.H. Harzers

B. Rhee: 0546-825987 / rhee1234@hetnet.nl

Speciaalclub Waterslagers "De Nachtegaal"

J.J. de Bruine: 0527-688488 / jandebruine@me.com

Speciaalclub Kleurkanarie Noord-Nederland

Erik Hulsman: 0516-520013 / bestuur@specialclubkleurkanarie.nl

Nederlandse Speciaalclub Mozaïek Kanaries

H.H.J.S. van der Kolk: 06-50526912 / http://nederlandse-specialclub-mozaiek-kanaries.nl/

Spanish Timbrado Society

Matthew Sprangers: 06-12887765 / timbradosociety@gmail.com

ysel

De

Volière¹

Tekst: HENK VAN DER EIJK, LID VAN "DE VOGELVRIENDEN" UIT TERNEUZEN.

Alle begin.....

Zo om maar even met de deur in huis te vallen.....Ik ga een volière bouwen! Een gezelschapsvolière! En wie is ik? Ik ben Henk van der Eijk uit Terneuzen en sinds januari lid van de club geworden omdat ik eindelijk tijd heb om een lang gekoesterde wens in vervulling te laten gaan. Inmiddels ben ik 61 jaar en het werd dus tijd om er eens aan te beginnen. In mijn jeugd en de eerste jaren dat ik getrouwd was heb ik geprobeerd om wat rood intensieve kanaries te kweken in kweekkooien met een kleine vlucht, dat was dus in de jaren '80 en '90 en dan gaf je de vogels nog geraspte peetjes en dat was niet alleen goed voor de oogjes maar daar kregen ze kleur van.....behalve de mijne natuurlijk! Nooit een succes geworden, ik heb ook nog zebra-vinken en japanse meeuwjes gekweekt en was apetrots dat dit ook nog lukte. Later begreep ik dat dit niet zo moeilijk was maar ik was er blij mee.

Puttertje

Één van mijn mooiste "projecten" die ik heb meegemaakt was het volgende: bij mijn schoonouders stond een gigantische grote kastanjeboom naast het huis. Heerlijk om in de zomer onder te zitten op warme dagen. Nu zat er op een gegeven moment een nestje op enkele meters boven de grond aan het uiteinde van de takken en die waren heel lang. Wanneer je op een trap stond kon je in dat nestje kijken. Ik wist echt niet van welk vogeltje dat was maar de eitjes waren net zo groot als van een kanarie. Op een zomerse warme avond was er een enorme stortbui met onweer en de andere dag was het nestje verlaten en toen ik er in keek stond het vol water en er was nog één eitje over. Ik had op dat moment een broedende kanariepop zitten die het eerste nest al had gehad maar de eitjes waren onbevruucht en ik dacht er goed aan te doen om dat ei onder de kanarie te leggen. Na één week kwam er 'n jong uit een kanarie ei en de andere dagen gebeurde er niets. Drie dagen later kwam er nog

een ei uit en naar later bleek was dat zowaar uit het nestje uit die boom. Wat kan ik me dat nog goed herinneren hoe groot mijn verbazing was omdat ik tot op dat moment nog nooit een puttertje van dichtbij had gezien en zowaar groeide er vanonder de kanarie een mooie putterman uit. Velen die ik het later vertelde trokken hun schouders op omdat ze me of niet geloofden of omdat ze mijn kick niet begrepen. Het zij zo. Ik vond het in ieder geval geweldig. Ik heb hem niet lang kunnen houden want hij brak tijdens de zomer uit. Later hoorde ik van een "expert" dat puttertjes inderdaad experts zijn in het uitbreken.

OEMOEMENOE?

Afijn.....Wat gaan we doen? We gaan dus een gezelschapsvolière maken. We willen er prachtvinken in gaan houden en dan niet te grote aantallen maar een echt biotoop maken zo goed en zo kwaad als dat kan voor tropische vogels. Ik wil beginnen waar iedere vogelaar moet beginnen en wel bij de eenvoudige soorten zoals zebra-vink, japanse meeuw en diamantduifje. En ik wil graag een paar waterslagers hebben. Fluiten en prachtvinken gaat tenslotte goed samen heb ik gelezen. Als ik dan wat ervaring opgedaan heb met hoe de vogels in de huisvesting zich thuis voelen zal ik misschien eens iets gaan proberen wat niet zo makkelijk is maar zoals bij allesbij het begin beginnen. En dat is op zich voor mij al een opgave want je wil zo gauw mogelijk vogels. ' Niet doen ' hoor ik iedereen roepen. Dus, zoals mijn oom vroeger al zei toen ik nog niet getrouwd was: eerst een kooitje...dan een vogeltje!

HUISVESTING

De huisvesting die ik voor ogen heb is een overkapping naast een oude garage op het bedrijventerrein waar we ook onze bedrijfswoning hebben staan. Op het zuiden hebben we enkele

jaren geleden een grote overkapping gemaakt om buiten te kunnen zitten. Een groot deel bleek dus in de praktijk niet gebruikt te worden maar werd hoofdzakelijk als doorgang gebruikt terwijl de garage aan beide zijden een deur had. In de zomer nestelden er soms boerenzwaluwen onder zodat we het hele stuk hadden afgezet om de vogels met rust te laten. Dat bracht me op het idee om op die plaats een volière te bouwen. Er kwam afgelopen najaar nog een reden bij omdat de planken van de schutting aan vervanging toe waren. Dat gaf ons aanleiding om eens te gaan bedenken hoe we dat gingen doen. In de garage kunnen we een nachthok maken want de ruimte is volledig in spouwmuur opgetrokken en zelfs zonder te verwarmen komt het zelden onder de 5 graden. De volledige volière is overdekt door de uitbouw, dus ik moest eerst maar eens zien of dat wel goed was. Overal las ik echter dat het juist veel beter is om alles te overdekken. Zeker een volière die op het zuiden is gemaakt heeft bijna de hele dag een groot gedeelte zonlicht. Het achterste gedeelte van de overdekte buitenvlucht was echter altijd donker. We hebben dan ook gepland om daar een groot raam te plaatsen wat voor licht zou zorgen. We gaan de ramen uiteraard afplakken met ondoorzichtige folie zodat de vogels er niet tegen aan gaan vliegen. We hebben geen pottenkijkers nodig. *Vrolijke groet!*

P.S. Wil je reageren op dit artikel of heb je suggesties of opmerkingen zowel positieve als negatieve ik ontvang graag mail van kenners! hvdeijk@zeelandnet.nl

ysel

De

Geelbuikcini

Crithagra flaviventris (voorheen *Serinus flaviventris*)

September

Geografische verspreiding en biotoop

De Geelbuikcini wordt aangetroffen in het westen van Zuid-Afrika, in het bijzonder de Kaaprovincie, Oranje Vrijstaat, West-Transvaal, Namibië en Botswana. Meestal wordt de Geelbuikcini waargenomen in droge, beboste gebieden waar ook water te vinden is. Er wordt gemeld dat deze cini's zich in onze zomermaanden – de winterperiode in het zuiden van Afrika – in groepen verzamelen en rondtrekken. Het nest met twee tot vier eieren wordt vaak op lage hoogte gevonden. De periode waarin de nesten in de natuur gevonden verschilt per leefgebied; van augustus tot april. Grootte: 13-14 cm

Geslachtsonderscheid en ondersoorten

Bij de Geelbuikcini is het geslacht van vogels ouder dan 4 tot 5 maanden aan het uiterlijk vast te stellen. De mannen hebben een volledig gele buik, een brede, gele band boven de snavel die tot ver in de nek doorloopt. De man heeft een groengeel rugdek. De koptekening, met zwarte baardstrepen, is krachtig. De pop heeft een vaalgrijze borstkleur en dito oogstreep. Bij jonge vogels is het geslachtsonderscheid vaak direct na het uitvliegen te zien; jonge mannen zijn minder grijs van kleur dan jonge poppen. De nominaatvorm *S. flaviventris flaviventris* komt voor in de Kaaprovincie en het uiterste zuiden van Namibië. *S. f. marshalli* komt uit Oranje Vrijstaat, Lesotho en zuidwest Transvaal. Bij deze ondersoort toont de man meer bestreping op de rug. *S. f. guillarmodi* is met 14 cm de grootste ondersoort. Ook meer gestreept en donkerder van kleur op het dek dan de nominaatvorm. De man van *S. f. damarensis* van Namibië, Botswana en het noorden van de Kaaprovincie toont het

meeste geel terwijl de pop het lichtst van kleur is en iets bestreping op de borst laat zien.

Bijzonderheden

Het is bekend dat de Geelbuikcini een gemakkelijk te houden vogel is. Niet agressief. Dit gedrag kan veranderen tijdens de kweekperiode en als de vogels in kweekconditie komen. Goede kweekresultaten zijn te behalen als de vogels paarsgewijs in een ruime kweekkooi gehouden worden. In het najaar, de winter en het vroege voorjaar kunnen Geelbuikcini's in kweekconditie zijn. Dat is te horen aan de zang van de man. Houdt er rekening mee dat de Geelbuikcini bij voorkeur broedt in de periode dat het in West-Europa najaar, winter of nog vroeg in het voorjaar is en is de kweekruimte licht te verwarmen, dan kweken deze vogels gemakkelijk. Bij meerdere kwekers is ervaren dat de poppen helaas de eieren in een 'kaal' kokosnest leggen zonder zelf een nest te maken, ondanks het feit dat een zeer ruime keuze aan nestmaterialen aangeboden wordt. De ruiperiode kan op verschillende tijden in het jaar zijn en verloopt minder intensief als bij bijvoorbeeld de enkele Europese cini-soorten. Ringmaat Nederland 2,7 mm.

Tekst: *Serinus Society*

De /

usel